

MASON

NEZVANIČNI GLASNIK BALKANSKIH SLOBODNIH ZIDARA * JESEN 6013. * BROJ 1.

MASON

NEZVANIČNI GLASNIK BALKANSKIH SLOBODNIH ZIDARA * JESEN 6013. * BROJ 1.

SADRŽAJ:

- 03 DISKRETNO BRATSTVO
- 04 MASONERIJA U XXI VEKU, LIČNA PROMIŠLJANJA
- 06 PROFANO I SVETO
- 08 BRATSKI LANAC
- 09 MJEŠOVITA LOŽA "HERMES" – ZAGREB
- 10 OSNOVNO O TEHNOLOGIJI SAZNAVANJA SVETA KOJEM TEŽIMO
- 12 SOLSTICIJI
- 15 PRILOZI UTVRĐIVANJU I REŠAVANJU PROBLEMA DUHOVNOSTI
- 19 RAZUMEVANJE SISTEMA VREDNOSTI I KRITERIJA
- 21 MALO O TAJNI, TAJNOVITOSTI I JOŠ PO NEČEMU
- 23 ALBERT GALLATIN MACKEY
- 25 ČUTANJE
- 27 PRVI KORACI LOŽE "STELLA ORIENTALIS"
- 30 DOSITEJ OBRADOVIĆ, PROSVETITELJ I SLOBODNI ZIDAR
- 32 KONGREGACIJSKI ILUMINIZAM
- 34 KNJIGA „MASONI“ ANRI DIRVIL
- 35 KNJIGA „SLOBODNI ZIDARI U NOVOM SADU“ JOSIP ŠOSBERGER
- 36 SUVERENA I NEZAVISNA VELIKA LOŽA DREVNIH I PRIHVAĆENIH EZOTERIČNIH MASONA
- 38 KAPELA SAN SEVERO U NAPULJU
- 42 DREVNI I IZVORNI OBRED MEMFIS+MIZRAIM

Broj 1. Privatno elektronsko izdanje.
Svi tekstovi su © vlasništvo autora.
Jesenji Ekvinocij 2013.e.v.

DISKRETNOST BRATSTVO

- reč urednika -

Slobodno Zidarstvo je od samih svojih početaka imalo dva principa po pitanju odnosa sa "vanjskim" svetom - želju za sveopštim dobrom-napretkom i ličnu diskreciju. Želje i postupke ka ostvarivanju ideja i namera koje su vodile ka boljitku zajednica i naroda Masoni su podržavali svim onim poukama kojima su obdareni prijemom, napredovanjem i uzdizanjem u Bratstvu primenjujući kroz lična shvatanja smisla koji prepoznaju kao moralne i intelektualne imperativne čovečanstva. Naspram toga oduvek je postojala izvesna doza tajnosti koja je obavijala naše Bratstvo.

Želeći da pomognu svetu Masoni su se odlučili da ne prikazuju sebe i ne eksponiraju svoje malenkosti smatrajući Rad neprikosnovenom službom kojom se sprovode Slobodno Zidarski principi.

Elektronski Magazin "MASON" je imao svoj prvi niz "inkarnacija" u jedanaest brojeva izdatih tokom 6005-6006.g.i.s. koji je raznolikim sadržajem (ali vizuelno čist i nenametljiv kao "glasnik") bio pionirski poduhvat jedne Istraživačke radionice, te se u njemu sadržalo mnoštvo

pouka i bisera koje Masonerija odgaja na svom mirnom gradilištu, u svojim radionicama, Hramovima, Ložama.

Turbulentna kakva jesu, vremena previranja i promena mundanog sveta, uticala su da se i neki aspekti, sadržaji i organizaciona stanja samog Slobodnog Zidarstva menjaju – a koje uspeva pri tome da zadrži svoju Univerzalnost.

Uvereni smo da smo zahvaljujući Znanjima stečenim iz riznice Slobodnog Zidarstva došli do određenog stadijuma kada slobodno možemo da komuniciramo bez ograničenja koja "profani" postavljaju sebi iz raznoraznih razloga.

U ova naša, takoreći moderna, vremena svašta se zna o Masoneriji, o poznatim ličnostima koje su bili Slobodni Zidari, mnogo se zna o našim učenjima, radovima, postupcima, ponašanju... Stoga, da ne bi bilo zabuna i da bi se iole predupredile nepoznanice i moguće mistifikacije Braća i Sestre nekolicine Loža i raznoraznih "obedijencija" su donela odluku da prezentuju svoj Rad kroz magazin koji već poseduje korene u tradiciji Slobodnog Zidarstva.

Pouke o harmoniji i ljubavi među Braćom i Sestrama, o predanosti i revnosti u našem Savezu, o Istini, Pravdi i Slobodi, o širenju Slobodnog Zidarskog lanca, o umnim sposobnostima, kao i mnoge druge, su nas inspirisale i povele u zamisli da možemo i umemo da ponovo pokrenemo Svetlost Masonske Reči kojom ćemo podsticati kako Braću i Sestre naših Loža, tako i sve one znatiželjne kojima će "MASON" biti dostupan.

... zato, na ovim stranicama koje slede nećete saznati o onima koji su preuzeli na sebe ovaj Rad, već ćete, u njihovoj želji da služe dobrobiti svih, saznati više i jasnije o Slobodnom Zidarstvu.

Br.S.Š.

MASONERIJA U XXI VEKU, LIČNA PROMIŠLJANJA

Draga Braćo u Kraljevskoj Umetnosti.

Masonerija se obrela u XXI veku!

Ostalo je još samo 5 godina do velikog Slobodno Zidarskog jubileja, još samo 5 godina nas deli od puna 3 veka zvaničnog i u ovom obliku manje više neizmenjenog Bratstva koje iluminira svojim idejama i učenjem čovečanstvo i u svojim nedrima čuva, neguje, dovodi do klijanja klice Luči, odnosno Braću koju odašilje svuda po svetu da se kao polen vetrom nošen razmnožava i podstiče druge diljem naše planete na klijanje.

Svoj sadašnji oblik i kontinuitet, Masonerija, duguje udruživanju i institucionalizaciji iz 1717.e.v., ali ona seže mnogo dalje u prošlost, ne mislim samo na gilde kamenorezaca ili na legende o kontinuitetu sa vitezovima Templarima, ili bilo koje druge legende, već na inicijatičku tradiciju, mahom zapadnu i blisko-istočnu, koja seže u antiku, Grčku, dinastički Khem, pa po legendama čak i dalje u prošlost.

Njeni principi i misterije se napajaju na znanju prohujalih vremena, ona je jedan od čuvara znanja svekolikog Čovečanstva.

Njeni principi su svo ovo vreme ostali manje više neizmenjeni, simboli i rituali su pretrpeli manje ili veće izmene ali je suština inicijacije ostala ista i poznata je svakome ko je spoznao Bagrem bez obzira kojim jezikom govorio ili kojom kulturom operisao.

Da li masonerija u XXI veku treba da se menja? Smatram da taj proces, već uveliko i bez našeg uplitanja, traje i dobija neki svoj prirodni evolutivni tok.

Sve u prirodi mora konstantno da se menja, adaptira, prilagođava, kako bi preživelo. Sve raste i menja se, pa i ovo naše Drevno i Prihvaćeno Bratstvo slobodnih ljudi, slobodne Volje.

Za ovu dasku, a po pozivu Časnog Starešine izneću neka svoja mišljenja u vezi savremene Masonerije, odnosno skoncentrisaću se na dva pitanja, drugom od njih ću posvetiti malo više pažnje pošto ga smatram urgentnijim.

Prvo od ova dva pitanja koja su neminovna u savremenom svetu je pitanje Otvorenosti Masonerije ka profanima, ka javnosti, uopšte izlaženje i takozvano približavanje masonerije očima javnosti.

Odmah ću izneti svoje duboko lično mišljenje, a ono je potpuno i apsolutno protiv otvaranja vrata masonerije.

Protiv sam istupanja u javnosti, osim naravno ličnog po sopstvenoj Volji, jer ko je taj pojedinac, taj tesani kamen, taj Brat koji može da predstavlja celu gradjevinu Slobodnog Zidarstva? Da li jedan kamen, pogotovo u ovako eklektičnoj gradjevini može da predstavlja, odslikava celu strukturu ove naše Katedrale Slobodne Volje i Duha ?

Masonerija je pre svega i uprkos standardizovanoj ritualnoj inicijaciji, lični doživljaj, lična suštinska transformacija grubog kamena Ega u finu supstancu glatkog i po svojim dimenzijama jedinstveno sačinjenog Ego-kamena.

Ne mogućnost predstavljanja, izuzev ličnim stavovima onoga šta Masonerija zaista istinski jeste, ona je za svakog Brata različita, sopstvena potraga na putu prosvetljenja, formule inicijacije su egzoterično istovetne, ali ezoteričan doživljaj svakog od nas je nešto potpuno drugačije i jedinstveno.

Moje viđenje nije isto kao i Brata koji sedi do mene,

Časni Starešina ne može da predstavlja celo Bratstvo jer ima i drugih Časnih Starešina,

Veliki Majstor bilo koje objedijencije takođe, jer ima mnogo Velikih Majstora raznih Objedijencija.

Ne kažem da Masonerija treba da bude u Okultaciji, odnosno potpuno skrivena za javnost, ali javno eksponiranje bi po meni dovelo do neke vrste profanizacije, razčinjavanja, skidanja i ono malo preostale aure tajnovitosti u ovom modernom svetu hiper komunikacija, mislim ne bi dovelo do sveopšteg prihvatanja masonskih ideja i idela od strane Čovečanstva, a sa druge strane bi možda odbilo potencijalne, istinske tragaoce predstavom o dobrotvornom društvu tipa Rotary club-a, ili nekog kluba džentlmena. Ipak se mi ovde bavimo izvesnim misterijama, uprkos brojnom članstvu koje nije ni zagrebalo površinu ostajući na nivou burazerskih transakcija sa finim polutajnovitim rukovanjem.

Aktivnim izlaženjem u javnost , bi sigurno povećali interesovanje i na koncu goli broj članstva, ali Masonerija treba da se zapita čemu teži? Kvantitetu i nezrelosti kandidata ili kvalitetu i njihovoj zrelosti. Čovek da bi stupio na stazu prosvetljenja, prvenstveno mora da bude zreo u smislu da ga njegova sopstvena Klica Luči vuče ka tome, to je lična odluka i lični unutrašnji poziv: "traži i naći ćeš, kucaj i biće ti otvoreno".

A što se tiče skidanja fame sa masonerije, mislim da malo misterije nikada nije škodilo... niti će.

Inicijacija jeste za svakoga! To je svačije, pa reklo bi se "bogom dano pravo", ali svaki čovek, svaka Zvezda treba da oseti kada je došlo vreme za njegovu ili njenu inicijaciju, a tada treba da stupi na onu predivnu stazu uzbuđenja, težnje i strepnje pre nego što pronadje svoj put do vrata Hrama. Izlaženjem u javnost, popularizacijom i lakom dostupnošću naših vrata bi potencijalne tragaoce samo lišili tih prvih, mukotrpnih ispočetka, a posle veoma slatkih dečijih koraka na putu ka prosvetljenju.

Slobodno Zidarstvo svakako treba da se menja. Promena je Alfa i Omega kontinuiteta Lemnisa (beskonačnog), zmijsina usta i rep u Oroborosu, odnosno promena je u telu zmije koje se kreće.

Tradicije i načela , kontinuitet, su dobri ali u koliko se ne menjaju, ukoliko nakon izvesnog vremena ne evoluiraju, moraju da zgasnu i osuše se, propadnu, nestanu poput kamene ploče uništene kataklizmama. Katklizmama u smislu promena vekova, promena Eona, samo slep i slabovid ne vidi da se Čovečanstvo menja, da evoluiru u svakom smislu i fizičkom i duhovnom.

Masonerija vuče korene iz drevnim misterija, drevnog znanja koje je aktuelno i danas, ali ukoliko ih ne oplodi i ne prožme sadašnjim stanjem i makrokosmičkim tendencijama nema izgleda da preživi u dugoročnom bujajućem smislu, može samo da se pretvori u anahronizam i tavori, a to baš i nije za jedno Bratstvo prožeto svetlošću, zar ne?

Zato draga Braćo predlažem sada i na ovom mestu, a u skladu sa pokretima novog doba, talasom nove energije koja zapluskuje naš makrokosmos, sa oslobađanjem svake individualne duše, koja napokon nakon vekova mračnjštva i zatucanosti, slepe pokornosti pravovernih, androcentričnih verovanja konačno može da diše, bez stega, predlažem da priznamo i mi, iako suštinski nije na nama nikome ništa da priznamo, ali smo u poziciji makar da omogućimo, ŽENI NJENO NEOTUĐIVO PRAVO NA INICIJACIJU.

Predlažem da uzmemo u razmatranje, a što smo dobili kao pravo pod okriljem V.O.F.-a pristup žena našem Bratstvu a posebno našoj Loži. "Svaki Muškarac i Svaka Žena je Zvezda". Nema razlike, svaka pojedinačna duša ima Klicu Luči u sebi, može da prodje i teži INICIJACIJI. Žena podjednako koliko i muškarac ima neopozivo pravo na Inicijaciju, koja joj je sticajem nesrećnih religijsko-ideološko-političkih okolnosti pre dva Milenijuma ukinuta, svedena, dolaskom umirućeg Boga na presto Čovečanstva i njegovog klira. Slobodno Zidarstvo se evo već gotovo puna tri veka bori protiv svake vrste diskriminacije, koja je bolest čoveka odvajkada, ali isto to Slobodno Zidarstvo u svojoj ogromnoj većini previđa jednu strahovitu nepravdu, implicira da Žena kao individua ne može da ustane iz groba posle simbolične smrti. Zašto mi Braćo, Ženama ne dozvoljavamo da spoznaju Bagrem ? Je li ona niže biće kao što organizovane religije žele da je predstave ? Svakako nije !

Žena je imala podjednaku ulogu kao i muškarac u mnogim prirodnim i antičkim religijama i kultovima iz kojih masonerija crpi svoje znanje i svoju mudrost. Pa ipak do skora nismo sebi dali za pravo da Ženi, toj Roditeljici sveta, bez koje Čovečanstvo ne bi opstalo pružimo pristup misterijama i privilegijama Slobodnog Zidarstva. O koliko si zaista "Slobodno" , Zidarstvo , kada ka tebi ne mogu svi da pristupe samo zato što su drugog pola !

Ko smo mi muškarci da ženama zabranjujemo pristup misterijama i da ih ljubomorno čuvamo samo za sebe ? Da li bi uopšte postajali da nema žena ? Jesu li one samo "posuda", sredstvo za

reprodukciju, ili i same poseduju Dušu, Klicu Luči, inteligenciju, intuiciju i sve ostalo sto je potrebno da bi se spoznala i proživela Inicijacija ?

Da li ima života bez Joni, Kteis ? Ne naravno, Lingam, Falus sam ne može da se reprodukuje. Muško i žensko su neodvojivi kvaliteti, nadopunjujući , prožimajući.

Alhemijsko venčanje nije samo venčanje Duha i Duše ono je i spajanje Muškog i Ženskog u istinski prosvetljeno Androgino biće. Venčanje Muškog i Ženskog principa , njihovo stapanje u jedno, donosi najveću misteriju saznatljivog sveta i donosi ključ za rešavanje misterije postojanja, Prokreacije. Ko smo mi da ženi koja je polovina tog procesa uskratimo naše misterije i smatramo je nedostojnom da pojmi, da sagleda, da učestvuje u mističnom procesu koji se ovde ispod površine u našem Hramu dešava ? Anima i Animus su podjednako važni delovi čovekove psihe, njihov equilibrium je garant stabilne persone.

Mešovitom Ložom, smatram, ne bi izgubili ništa na takozvanoj autentičnosti Slobodnog Zidarstva, njenoj pravovernosti, mi smo taj put na svu sreću odavno napustili samim prilaskom V.O.F. Veliki Neimar Svih Svetova je ovu Ložu Slobodnih i Liberalnih ljudi u pravi čas doveo pod okrilje jedne Objedijencije u kojoj zatucanost i "pravoverna" dogmatičnost ne stanuju, već buja život liberalnih, slobodnih ideja i ljudi.

Ženska emancipacija donosi podjednaka prava, ali i obaveze, Žena je dužna prema sebi, prema svojoj Klici Luči da je raspali, ona ne sme nemo da promatra svet, već mora aktivno da oplođuje svoj Duh. Emancipacija mora podjednako da se sprovodi i u sekularnim ali i u duhovnim domenima.

Žena kao i svaka individua ima pravo i mora svojom Voljom da stupi na stazu Inicijacije i duhovnog puta, a mi smo Braćo, ova naša mala Loža po prvi put u poziciji da joj tako nešto i omogućimo.

Nastupio je novi period u razvoju Čovečanstva, neki kažu doba Vodolije, neki kazu Eon Osvajačkog i Pobedobonosnog deteta, neki kažu došla je sekularizacija, tehnologija, razum, kako god, nešto se promenilo, i svest ljudska se menja. Takođe i Masonerija mora da se menja da ne postane samo anahroni relik prohujalih vremena čvrsto urezan u svoje dogme i „nepogrešive“ istine.

Masonerija je uvek od svog nastanka bila bastion svetlosti i traganja, tražimo Braćo i menjajmo se uz to, jer prosvetljenje dolazi uz kretanju i promenu !

Rekao sam!

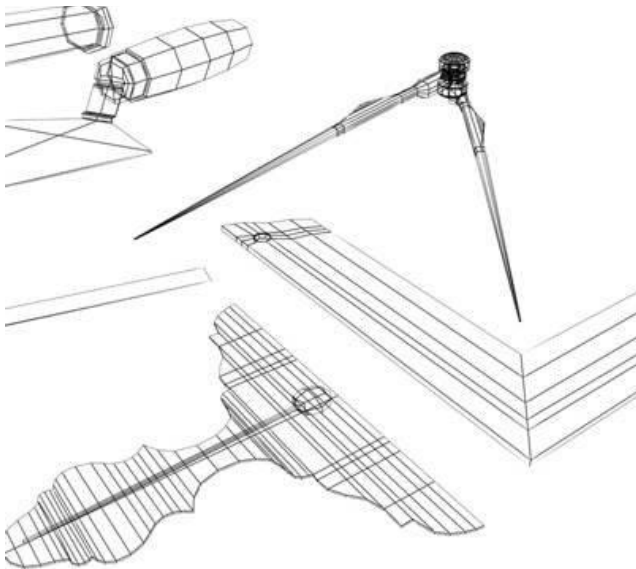
U Or. . Sremska Mitrovica

Dana 11.V 6012 G. .I. . .S. .

Brat V. . S. .

PROFANO I SVETO

Profano i Sveto jesu jedan od najstarijih parova suprotnosti čije značenje duboko prožima ljudsku civilizaciju i sve kulture koje su postojale u različitim vremenima. Ove izrazi se često koriste, u različitim krugovima, objašnjeni su na različitim nivoima, prilagođeno različitim potrebama i interesovanjima, što nije čudno s obzirom na njihovu učestalost i prisutnost. Nas interesuje u kakvoj su vezi sa Slobodnim Zidarstvom i naročito kakav praktičan značaj mogu da imaju u svakodnevnom životu onoga ko je zakoračio stazom Inicijacije.

Izraz „profan“, „profano“ je latinskog porekla i označava nekoga ili nešto što se nalazi van Hrama, što je neposvećeno, svakidašnje, zajedničko svima, obično, ono što se može sresti u svakodnevnom životu i aktivnostima. Nasuprot, ono što je sveto je nešto ili neko što je odvojeno od svakodnevnog iskustva, od svakodnevnog sveta, ono što taj svet nadilazi ili prevazilazi (premda ga na taj način zapravo može učiniti boljim, kompletirati i slično), što je odeljeno od uobičajenog poimanja prostora i vremena. Ove dve vrste iskustava ponekad su međusobno suprotstavljena, ponekad

se nadopunjuju, i čine dva pola izmedju kojih stalno osciluje klatno ljudskog iskustva, nadanja, želje i vere.

Ako bismo sveli ove pojmove na upotrebne vrednosti shodne ideji i tradiciji Slobodnog Zidarstva, ono što je profano je sve što je izvan sveta iniciranih u Masonstvo, izvan naših Hramova, odnosi se na ljude koji nisu upućeni u simboliku, jezik inicijacije, rituala, gestova, oni koji nisu dotaknuti „masonskom tajnom“. Uzmemo li u obzir broj onih koji nisu inicirani, naspram onih koji su posvećeni Slobodni Zidari, jasno je da broj profanih daleko veći, u bilo kom trenutku prošlosti i sadašnjosti a verovatno i u budućnosti. Bez obzira na ovu činjenicu, međutim, mi koji smo aktivni Slobodni Zidari, zainteresovani da gradimo Hram, pa time da doprinesemo poboljšanju čovečanstva kroz istoriju u celini, treba da se zapitamo kakav je odnos onih koji su zaposleni na velikom gradilištu spram tokova i procesa koji su naizgled odeljeni od nas, da li su i koliko odvojeni od svega što radimo, kakav je njihov međusobni odnos i da li smo u tom odnosu pasivni ili aktivni činioci.

Činom ulaska u red Slobodnih Zidara, novoinicirani Učenik započinje svoje putovanje i uzima učešće u izgradnji Hrama. Deo života postaje ritual, odvija se u novim i neobičnim okolnostima, predstavlja susret sa oblašću tajne, sa oblašću Svetog. Dodir onoga što je izvan svakodnevnog iskustva sve je češći, i postaje moćan alat koji oblikuje svakoga u skladu sa tradicijom, u skladu sa arhetipskim slikama i simbolima koji predstavljaju nasleđe Slobodnog Zidarstva. Učestvujući u radovima koji se vrše u slavu Velikog Arhitekta Univerzuma, postepeno se učimo da budemo usaglašeni sa suptilnim tokovima stvarnosti koji su skriveni od pogleda profanih. Ulazeći u Hram, da bismo prisustvovali Radovima, ulazimo u drugu oblast prostora i vremena, koja postoji paralelno sa ovim svakodnevnim svetom, a ipak je veoma udaljena od njega. Učimo se da na svojstveni način transcendiramo svakodnevnicu. To može biti značajno iskustvo koje zahvata najdublje slojeve čoveka, a istovremeno se može pretvoriti i u detalje koji su naizgled sitnice, ali predstavljaju dokaz kako ova iskustva deluju u praksi. Uvek ću pamtili jednog starijeg brata koji je pri ulasku u Hram, pre početka ritualnih Radova, skidao sat sa ruke. Na pitanje zašto to čini, sa osmehom je odgovarao da se sa ulaskom u Hram seli u večnost, pa time zemaljsko merenje vremena gubi svaki značaj. Njegovo poimanje svetosti Hrama očigledno je bilo lično doživljeno, i proizvodilo je konkretne promene u shvatanju stvarnosti.

Ovaj lični doživljaj Svetosti je jedna od bitnih osobina Masonstva i masonskih Radova uopšte. Na početku smo videli da su

objašnjenja Svetosti različita u zavisnosti od mnogih uticaja, i u zavisnosti od sredine iz koje dolaze. Dodir sa Svetim u Slobodnom Zidarstvu u mnogome se razlikuje od dodira sa Svetim kojeg većina religioznih ljudi doživljava kroz svoju veru, u Hramovima te iste vere. Iskustvo Svetog je drugačije utoliko što se posreduje kroz sakramente, kojima, kao što je poznato, Slobodno Zidarstvo ne rukovodi (govorimo o sakramentima s obzirom da je većina ljudi u našim krajevima upućena na neku od hrišćanskih tradicionalnih crkava, ne osporavajući i druge pristupe religioznosti, svakako). Učestvujući, međutim, u Radovima u kojima se na početku uvek priziva Veliki Arhitekta Univerzuma kao najviša sila, i izvor ukupne kreativnosti, mudrosti, snage i lepote, omogućeno je otvaranje ka suštinskom izvoru, a čestim ponavljanjem ove prakse moguće je postaviti sebe u aktivan odnos spram tog istog izvora, i sa njega piti u jednom intimnom kontaktu koji po sebi predstavlja srž doživljavanja Svetog. Povremeno ćemo pročitati, u knjigama koje se bave istorijom Slobodnog Zidarstva, da je u ranom periodu, kada je ono još bilo u povelju, u njegove temelje bilo položeno više različitih uticaja, među kojima i nasledje antičkih i srednjovekovnih alhemičara i / ili ranih gnostika. Ova transformacija koja se dešava u prisustvu Svetog mogla bi da bude jedna od skrivenih niti koja vezuje savremene Slobodne Zidare sa idejama koje su primljene kroz rečene linije uticaja.

Razumemo da je pri ulasku u Hram neophodno ostaviti na njegovom ulazu sve što nas vezuje uz svakodnevni svet, kako bismo što potpunije mogli da se predamo utisku i uticaju Svetog koji postoji unutra, i zbog čega svaki Hram i jeste to što jeste. Profano bi trebalo da ostane tamo gde po definiciji i pripada. Svedoci smo, međutim i na nesreću, da ima onih koji profano unose u Hram i time ga skrnave, i na taj način se sami zatvaraju, odeljuju od Svetog i odbijaju blagotvorni uticaje koji bi mogli da budu primljeni. Kada sretnete one koji su u Slobodnom Zidarstvu radi statusa, uticaja, društvenih veza, moći, i drugih profanih igara, sreli ste one koji su u Hram uneli profano. Oni su pogrešno razumeli svrhu postojanja Slobodnog Zidarstva; umesto da pristupe kao Učenici drevnom Redu koji može da ih pripremi da razumeju ono što je skriveno a tako dragoceno, oni ulaze u Hram da bi se nametnuli kao oni koji su naučili sve najvažnije lekcije života i u skladu sa tim žele da oblikuju svet oko sebe, pa i Masonstvo samo. To prouzrokuje niz neprilika kojima je Slobodno Zidarstvo bilo izloženo u prošlosti, bližoj ili daljoj, i bojim se da je to mogućnost koja postoji i u budućnosti, kao što je to delom i sadašnjost našeg Reda (kada kažem naš Red, mislim na Masonstvo u celini, ne razmišljajući o različitim Velikim Ložama, Objedijencijama i slično). Neko će to nazvati duhom vremena, ili aktuelnog trenutka, neko će to nazvati iskušenjima koje treba savladati da bismo postali jači, sve u zavisnosti od ličnog stava,

iskustva i karaktera- ali pravi Slobodni Zidari znaju da se protiv profanog u Hramu sasvim sigurno treba izboriti, sa ovog ili onog razloga, svejedno.

Ako se slažemo da nećemo dozvoliti da profano udje u Hram i u oblast Svetog, pitanje je kako ćemo to što je Sveto izneti iz Hrama, u profani svet, i na taj način omogućiti da taj svet evoluira i napreduje u skladu sa onim što je krajnja vrednost svih nas. Mislim da je ovo pitanje jedno od ključnih pitanja kojima Mason treba da se pozabavi u svom Radu i životu, i mislim da ono prirodno dolazi na red kako svako od nas stiče iskustvo kroz rad i napreduje kroz Inicijacije. Svi mi, kada radimo iskreno, radimo pozivajući se na vrhunsko dobro, na najviše moralne vrline, sa željom da učestvujemo u oblikovanju sebe i drugih Masona u bolje i celovitije ličnosti. Ali, po mom mišljenju- a ono, naravno, nije ni originalno ni jedino- taj rad se ne završava u Hramu. Naprotiv, u atmosferi Svetog, koja je tamo doživljena, gotovo je očekivano da svako u sebi oseti najuzvišenije ideale, da o njima razmišlja, direktno ih doživi, i da ta iskustva podeli sa drugima. Ali uvek je pitanje šta od tih ideala ostane kada se iz ove atmosfere Svetosti premestimo u profani svet. Takva iskustva brzo potamne kada se susretnemo sa stvarnošću u kojoj vreme brzo protiče, u kojoj se uspeh ne meri vrlinom nego češće agresivnošću, željom za moći, dominacijom, beskrupuloznošću, i svim drugim manama koje izgleda da se množe svuda oko nas hitrije nego što možemo i da zamislamo. Tu moramo biti svesni ko smo i šta smo, moramo biti hrabri i postojani, moramo biti spremni čak i da podnesemo žrtve kao što su ih podnosili naši preci, kao što smo uostalom naučeni i u ritualima Inicijacije. Moramo uvek biti svesni da smo učenici tome šta su različite Svetlosti, šta su prave mere za svakog čoveka, kako se i zašto skladno gradi na svoje dobro i na dobro svih drugih. Moramo znati kada da uzmemo alate u ruke, kako i zašto da ih upotrebimo. Moramo znati da prepoznamo kada da pružimo pomoć u nevolji, čak i potpunom strancu. Moramo znati kada da budemo milosrdni, a kada da upotrebimo snagu. Sve ono što smo naučili u Hramu, valja da naučimo i kako da primenimo svakog dana, čak i u naoko potpuno bezazlenim situacijama. Na taj način, možemo pokazati da smo istinski Slobodni Zidari, na taj način možemo da pokažemo da smo istinski Majstori svog Zanata, ali i da budemo svesni da kao takvi stalno i iznova treba da učimo, jer se zapravo rad Učenika nikada ne završava.

Na taj način, možemo privesti profano Svetom i učestvovati u izgradnji istinskog Hrama.

BR. N. D.

BRATSKI LANAC

Nije li Bratski Lanac jedan od najuzvišenijih simbola Slobodnog Zidarstva?

On nas podseća na sve ono što smo bili, jesmo i što ćemo biti.

On ujedinjuje nas koji učestvujemo u gradnji Hrama sa onima koji su bili pre nas, i onima koji će doći za nama. Bratski Lanac nije samo fizička manifestacija jedinstva koja se obrazuje u Hramovima, to je energetski impuls koji premošćuje vreme. Podseća nas da je Slobodno Zidarstvo bez početka i kraja, da se proteže kroz različite civilizacije, da postoji u različitim oblicima ali da je suština uvek ista, prisutna i delatna kroz sve nas koji smo njime povezani. Ujedinjeni sa našim precima, u mislima, osećanju i akciji, dostojno učestvujemo u neprekinutoj gradnji koja stvara sada bolji svet za budućnost. Sećanje i nada se kroz Bratski Lanac stapaju u moćan tok koji stvara jedinstveno Slobodno Zidarstvo ne dajući da vreme utiče, ni zaboravom, ni postepenim opadanjem snage ili vitalnosti; ovaj Lanac je sigurni zalag neprekidne i jedinstvene sile Bratstva.

Bratski Lanac obrazuju naše ruke. To je podsećanje da smo mi delatna bića, da se nikada ne zadovoljavamo postignutim, nego da aktivnost naših ruku, koja proističe iz umova, vazda treba da stvara, oblikuje, gradi na dobrobit svih nas, i ljudskog roda u celini.

Kada se ruke puste, i kada se Slobodni Zidari u tišini razidju, Bratski Lanac se ne raskida; on ostaje u našim srcima. To je zavet koji je dubok, i o kome stalno treba da razmišljamo. I taj lanac srca nije nešto što možemo da dokučimo samo razmišljanjem, i samo umom; tek kada um i osećanje budu ujedinjeni, kada budu zajedno na delu, tada možemo reći da smo krenuli ispravnim putem, kao što su činili oni koji su bili Majstori Kraljevske Umetnosti pre nas, kao što ćemo mi u Lancu biti putokaz onima koji tek treba da dodju.

Naši preci u antičkom Egiptu govorili su o ovome slaveći velikog Boga Ptaha, koji je bio jedna od predstava Velikog Arhitekta Univerzuma; govorili su da je stvaralačka misao najpre nikla u njegovom srcu, i da srce radja svako istinsko znanje. Ne zaboravimo ovu pouku, i kada Bratski Lanac ruku ostane živ u našim srcima i kada izađemo iz Hrama u profani svet, pustimo da ono bude sudija koji će uravnotežiti naše delovanje u naizgled običnim situacijama; jer u njima se ogleda da li smo istinski naučili ono o čemu smo čuli dok smo se izgrađivali radeći na sebi kao na neobradjenom kamenu.

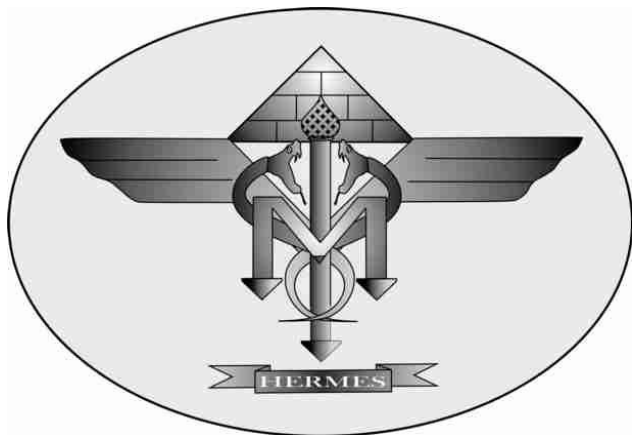
Bratski Lanac podseća nas na odgovornost koju imamo prema sebi i prema drugima. Znamo dobro izreku koja kaže da je svaki lanac jako onoliko koliko je jaka njegova najslabija karika. Da li smemo sebi da dozvolimo da budemo najslabija karika ovog uzvišenog Bratskog Lanca? Da li ćemo dozvoliti sebi da protekne dan, a da se ne zapitamo šta i kako smo uradili, i da li smo napredovali ma i jedan korak na Stazi kojom smo se uputili? Samo ako istrajno analiziramo sebe, postupke, razmišljanja, osećanja i akcije, moći ćemo da se neprestano usavršavamo i na taj način učinimo da Bratski Lanac postaje sve jači.

Konačno, Bratski Lanac je univerzalna odlika Slobodnog Zidarstva bez obzira na pripadnost različitim Ložama i Objedijencijama. To je simbol koji može da pokaže kako svi mi nosimo iste obaveze, koji može da nas podseti kako je smisao naših Zaveta isti, bez obzira na male formalne razlike, i da smo u tom Bratskom Lancu svi isti pred licem Velikog Arhitekta Univerzuma. Sledeći ideju ovog simbola, možemo da uvek pružimo ruke jedni drugima misleći pre svega na doprinos kojeg dajemo opštem dobru, i na taj način možemo biti sigurni da smo na pravom putu.

Br. ` N.D.

MJEŠOVITA LOŽA "HERMES" – ZAGREB

Obnova mješovitog Slobodnog Zidarstva u Hrvatskoj

Dana 15. 02. 6012. Veliki Orijent Slovenije izdao je Povelju kojom se trojici Braće Majstora, članova Lože "St. Germain", Or. Tabor, omogućava samostalni rad u Trokutu koji je u Zagrebu osnovan pod imenom "Hermes". Nakon što su ta trojica Braće vrijedno radila, uz svesrdnu pomoć BB i SS iz V. .O. .S. ., uzdignut je dovoljan broj Majstora Masona, te je dana 07. 07. 6013. majčinska Loža "St. Germain" unijela Svjetlo u novu Pravilnu i Potpunu Ložu "Hermes", Or. Zagreb, osnovanu kao četvrta mješovita Loža pod zaštitom V. .O. .S. ..

To je prvi put da je na području R. Hrvatske, u Zagrebu, osnovana mješovita loža., nakon što su u razdoblju od 1932. do 1939. djelovale dvije mješovite lože, "Pitagora" i "Humanitas" pod zaštitom ko-masovne objedijencije "Le Droit Humain" iz Pariza. Njihovo je djelovanje bilo kratko, ali je ostavilo traga jer je pod tim tragom njihova svjetla, preko nekadašnje sestre iz lože "Pitagora", sadašnji Veliki Majstor V. .O. .S. . Br. Tili krenuo na svoj masonski Put, stupivši u kontakt sa BB i SS te objedijencije u Karlsruheu.

Kad spominjem taj nevidljivi trag, onda moram ukazati na to kako jedna ideja u svijesti jednoga čovjeka ili male grupe ljudi može imati dalekosežne posljedice u razvoju svijesti njihova

okruženja. Br. Tili je okupio grupu ljudi posvećenih traganju za svjetlom, koji su uporno i samoprijegorno putovali u udaljene krajeve, tamo učili i prolazili stupnjeve ezoterične inicijacije, vjerojatno tada niti ne sanjajući da će se to jednoga dana, nakon godina masonskog rada i izgradnje, razviti u veliku organizaciju nazvanu V. .O. .S. ., te će se preko toga to isto svjetlo, koje je krenulo iz Zagreba, na kraju u njega i vratiti.

Ljudska civilizacija ima svoj konstantni napredak u svim vidovima postojanja i življenja (premda se više puta ne čini tako). Ono što je pak znakovito za ljudsku vrstu jest da posjeduje samosvijest te stalno nastoji spoznati više o svojoj prirodi te zakonitostima svijeta u kome prebiva. Jedan od rezultata toga razvoja samosvijesti jest i shvaćanje i prihvaćanje činjenice da ljudska duša nema spola, da je ona ista i za žene i za muškarce, te da oni stoga mogu i trebaju podjednako sudjelovati u svim vidovima života, pa tako i duhovnom životu. To je sukladno starim učenjima koja govore da su sva ljudska bića jednaka i dio jedinstvenoga plana Velikog Arhitekta Svemira. Uostalom, žene su bile članovi i nekih od najstarijih drevnih redova srednjega Istoka, pa su se tako i danas pokazale kao vrijedne Sestre potpuno posvećene našim vrlinama i ciljevima. Stoga osnivanje mješovite masonske lože ispunjava prazninu koja je postojala u nastojanjima zadovoljenja te ljudske potrebe za znanjem i samorazvojem.

S druge strane, premda naš Red pripada takozvanom liberalnom masonstvu, to ne znači da se mi ne držimo temeljnih principa slobodnoga zidarstva. Sve što se tiče ritualnoga rada te običaja i praksi tradicionalnoga masonstva i mi njegujemo i prakticiramo uz svu potrebnu ozbiljnost. Radovi se odvijaju u našim vlastitim prostorima, odgovarajuće uređenim vrijednim radom članova, te intenzitetom koji omogućava kontinuirani rad pojedinca na izgradnji samoga sebe i ugradnji sebe u jedinstvenu i zajedničku građevinu Slobodnog Zidarstva. S druge strane je to dinamika koja ne oduzima previše dragocjenog vremena, čiji utrošak danas svim članovima, zaposlenim u različitim vidovima ljudskih aktivnosti, predstavlja značajno odricanje.

Svi zainteresirani za bilo kakav kontakt mogu nam se javiti na e-mail: info@veliki-orijent-hrvatske.org, gdje će to Sekretar lože dalje prosljediti prema procjeni i potrebi.

Starješina Lože "Hermes", **Br. D.B.**

OSNOVNO O TEHNOLOGIJI SAZNAVANJA SVETA KOJEM TEŽIMO

Veliki Neimar Univerzuma je uredio položaj, svrsishodnost i interakciju svih živih i neživih pojava sveta. Živim stvorovima je dao raznovrsne mogućnosti da utiču, a uticajem i da uređuju, svet u kojem postoje, i da ga neprestano menjaju gradeći ga i rušeći ga. Čovek slobodni zidar, snagom zajedništva i svojom posvećenošću dobrobiti čovečanstva, stremljenjem duhovnom razumevanju sveta sa ciljem da spozna sebe kroz putovanja koja, uz bratsku pomoć, preduzima.

Aristotel je oko 3650. G.I.S. rekao da Priroda (mислеći na V.N.U.) ne čini ništa što je beskorisno, da je čovek, u sveukupnosti živih bića stvoren kao deo životinjskog sveta i da se istakao samo time da je politička životinja. Iako se kosmološki kad nas neko svrsta u tu kategoriju, činjenice se, ipak, moraju prihvatiti. Bez obzira na moguće dalje konotacije, ovim tekstom bih želeo da se kratko osvrnem na tehnologiju sticanja informacija koje su kod svih živih bića, rekao bih čak i kod biljaka, od vitalnog značaja, a kod čoveka i od duhovnog, kojim on stiče veliku moć da menja svet, za sada, oko sebe.

Naime mi, kao i mnoga živa bića koristimo **čula** da prikupljamo podatke o svetu u kojem se krećemo, ne samo da bismo obezbedili opstanak i zadovoljili svoje vitalne potrebe već da bismo izgradili svoje iskustvo, svoju intuiciju i podigli interakciju sa okolinom na duhovni nivo. Prvo putovanje pomoćnika je zapravo putovanje o spoznaji pet čula. Ako želimo da sve to proizvede blagotvorne rezultate, tj. da o svetu saznamo na dobrobit i duhovno produblјivanje i nas samih i svoje okoline, potrebna nam je pomoć bratske zajednice, ne u određivanju intelektualnog modela, čiji izbor je, u skladu sa principima masonstva, slobodan, već u snazi koje bratstvo u sebi nosi, a koju smo osetili pri inicijaciji, kada smo se, vezanih očiju odvojili od profanog sveta i usredsredili na nematerijalnu, duhovnu stranu života, na makrokosmos i tako razumeli snagu zajedništva.

Relativno nova nauka, neuro-lingvističko programiranje ili NLP ili studija ekscelencije, kako ga mnogi nazivaju, na putu je određivanja praktično-psihološkog sistema razumevanja sebe, sticanja znanja i interakcije sa stalno menjajućim svetom.

Ad. 1. Treba znati da učenje bilo čega, bez obzira da li je motorička, intelektualna ili kombinatorna veština, ima 4 faze:

- **nesvesna nekompetentnost**, kada nismo svesni da nešto postoji, ili ako i postoji ne zanima nas, pa nemamo želju da ga naučimo. Ko se od malih nogu vozi u automobilu, verovatno nema nameru da nauči da vozi bicikl;
- **svesna nekompetentnost**, kada smo kupili bicikl, jer ga ljudi iz naše okoline sve više koriste, pa počinjemo i mi da ga vozimo. Padamo često, drhte nam ruke dok držimo upravljač i bicikl nam često ne ide onim pravcem kojim bismo hteli. Ta faza je, u slučaju bicikla, dosta kratka;
- **svesna kompetentnost**, sada vozimo bicikl prilično sigurno, držimo pravac, ali koncentracija mora da bude visoka. U većini ciljeva učenja, ova faza se smatra zadovoljavajućom;
- **nesvesna kompetentnost** je najviši stepen učenja, kada se postiže automatizam, veliko i komotno znanje, kada se ostvari ne samo rutinsko poznavanje stvari već i moć kombinovanja sa novim znanjima. U slučaju vožnje bicikla, to je lagodna, paralelna vožnja sa prijateljima,

Iako izbegavanje naglo nastalih situacija i sl. Imajući u vidu faze učenja, treba znati da se kroz njih mora svakako proći da bi se ostvario pozitivan rezultat.

Ad. 2. Treba znati da se pre započinjanja bilo koje namere ili aktivnosti određuje cilj te namere ili aktivnosti. On treba da je postavljen u skladu sa sposobnostima, interesovanjima i samomotivacijom. Ako je postavljen prenisko, biće ga lako ostvariti, te neće biti dovoljnog samopoštovanja, a može da dode i do frustracije. Ako je cilj suviše visoko postavljen, skoro redovno dolazi do frustracije. Da bi se cilj uopšte postavio, treba da se sagleda polazište, tj. gde se nalazimo, koje su nam sposobnosti i i čime raspolazemo za ostvarenje cilja, te koliko to uopšte želimo. Treba znati da put do cilja neće biti pravolinijski, jer bi tada suviše nisko bio postavljen, već da ćemo morati da se suočavamo sa raznim preprekama. Pripadnost slobodnom zidarstvu je divno jer, kroz putovanja, naročito pet putovanja pomoćnika i simbola i simboličnih radnji na tom putu, podučava o duhovnim preprekama, o izazovima srebra, bronce i gvožđa, čime se obezbeđuje onaj vanredan kvalitet ostvarenog cilja. Tehnologija savladavanja prepreka i nastavak puta do cilja zavisi od mnogo faktora kao što su: prethodno znanje, iskustvo, inventivnost, pomoć drugih koji su tim putem išli pre nas (knjige, časopisi, tehnološki podaci, direktni kontakti, internet itd.). Od neprocenjive duhovne važnosti je snaga zajedništva, podrška bratstva. Ostvarenje velikih ciljeva su pomogli, a i samo ostvarili, veliki duhovi. Većina je pripadala slobodnozidarskom bratstvu. Ostvarili su to sveukupnoću duhovnih vrednosti, pre svega snagom koju su delili sa svojom braćom, te predanim radom i inventivnošću.

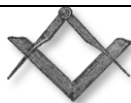
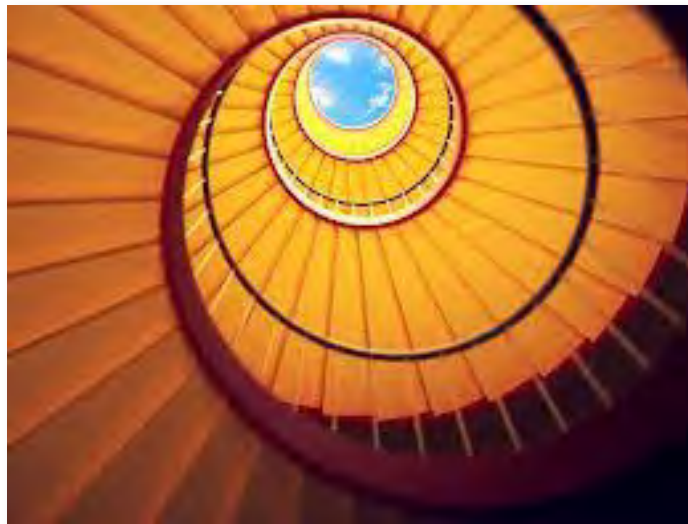
Ad 3. Treba znati da kroz kretanje ka cilju kojem težimo vršimo interakciju sa svojom okolinom, i živom i neživom. Kroz tehnologiju tih interakcija, zapravo našim stilom, gradimo ili rušimo svet oko sebe, jer svaki, pa i najmanji deo tog sveta vši povratnu interakciju, pa i ono i gradi i ruši. Kretanje ka cilju je kao veslanje. Sedeći ukraj čamca, i praveći prvi zaveslaj otvorenim veslom, čamac će krenuti u jednu stranu, u zavisnosti na kojoj strani veslamo. Da bi čamac išao pravco, potrebna je korekcija. Kada već znamo da veslamo, svaki zaveslaj ćemo odmah i korigovati, te će se naš čamac kretati pravo. Isto je i u interakciji sa okolinom, posle svakog zaveslaja treba da se osvrnemo i vidimo šta on proizvodi i to, ako je potrebno, odmah menjamo.

Čovek "modernog" doba je učinio mnogo dobrih i loših stvari, ali je sebi učinio nažao odrekavši se, skoro u potpunost, i korišćenja nekih čula. Ukus, miris i dodir su skoro izopšteni, a ostali su nam samo čulo vida i donekle čulo sluha, sasvim nedovoljno za formiranje pravog znanja i intuicije. Bez obzira što je čulo vida oduvek smatrano glavnim "sakupljačem informacija", ono vlada i našim duhovnim bićem. "Ne verujem dok ne vidim" nas zapravo

vodi u slepilo. Slobodno zidarstvo, simbolično nas vodeći kroz iskušenja i otkrivajući prepreke na koje nailazimo na putu traganja za znanjem, prilika je da nas svetlo, koje se pojavilo pre 6013 godina, i dalje vodi.

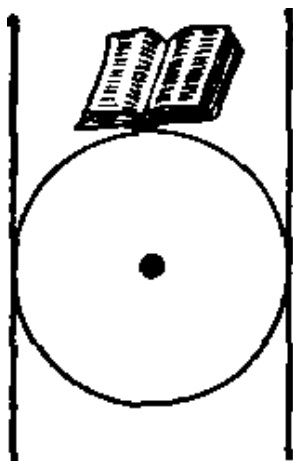
Zadatak slobodnog zidarstva je zapravo taj da, učeći nas na najbolji i najcelishodniji način gradi hram ljudskosti i saznanja kroz simboliku koju svaki slobodni zidar treba da oseti, kroz znanje, saradnju i bratsku ljubav. Ako znamo da način izvršavanja dela sjedinjuje sva dela, način kojim se smanjuju negativnosti i povećava efikasnost, i rezultat mora da bude blagotvoran i za onog koji radi i za zajednicu. Ciljevi slobodnozidarskog učenja koji su, na pomoćničkom stepenu, iskazani kroz pet simboličkih putovanja, na kojima se uči o značenju slova G, o pet čula, arhitekturi i sedam umetnosti, kao i o pet velikih posvećenika, upućuju nas na neophodnost saznavanja i učenja, a ovaj tekst ima nameru da pruži doprinos efikasnosti tog procesa kroz jednu nadasve jednostavnu tehnologiju.

Br.K.H.

SOLSTICIJI

Dva Ivana i njihovo razumijevanje u svjetlu slobodnozidarske tradicije te povezanost s ostalim masonskim simbolima

U američkoj tradiciji Slobodnog zidarstva, u obredu York (American Rite), jedan od najmanje shvaćenih simbola jest određena točka unutar kruga, omeđena dvama paralelnim linijama, s Knjigom Svetog Zakona na vrhu.

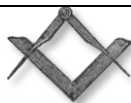
Prikaz je baziran na starom astrološkom i alkemijskom simbolu. Točka u centru predstavlja Zemlju, koja je bila shvaćana kao centar svemira. Vjerovalo se da se nebesa vrte oko Zemlje i predstavljena su krugom. Dvije linije predstavljaju ljetni i zimski solsticij, najduži i najkraći dan u godini. Tisućama su godina ovi dani bili slavljani kao poganski praznici diljem svijeta, i bili su naročito značajni poljodjelskim društvima, jer su oni bili astronomske metode određivanja sezone sjetvenih i drugih radova.

Još jedan prikaz istoga simbola postavlja na dvije granične linije dva lika koja predstavljaju dva Ivana, dva kršćanska sveca čiji praznici padaju upravo na razdoblje dvaju solsticija te su na taj način sukladni s njima. To je naravno naslijeđe već

spomenutih starih vjerovanja. Naime, već oko godine 300. Katolička je crkva počela posvećivati popularne poganske praznike svojim svecima. Tako je 24. 06., najduži dan u godini, proglašen je danom Sv. Ivana Krstitelja, dok je 27. 12., najkraći dan, posvećen Sv. Ivanu Evanđelistu. Masoni se na njih referiraju skupa kao na Sv. Ivane, kojima su tradicionalno posvećene Plave lože.

Simbol također prikazuje primjerak Knjige Svetog Zakona na vrhu. U Masonstvu točka predstavlja individu, a krug je granica njena djelovanja. Tu treba sagledati tradicionalno shvaćanje karaktera dvaju Ivana. Ivan Krstitelj, koji je živio u pustinji u blizini rijeke Jordan, nosio je odijelo od devine dlake, jeo pustinjsku hranu, divlji med i skakavce, te sa žarom i strašću propovijedao blizinu kraljevstva božjeg i potrebu za obraćenjem. Ivan Evanđelist je, s druge strane, bio vrlo učen i ostavio iza sebe djela duboke teologije. Stoga, uzevši ga u cjelini, simbol podrazumijeva da Mason treba konzultirati svete tekstove svoje vlastite religije, ili vjerovanja općenito, da bi postigao odgovarajući balans između strasti i siline s jedne strane te znanja i učenja s druge. Drugim riječima, on treba izjednačiti edukaciju, uzbuđenje i vjeru da bi učinkovito ukrotio svoje strasti. Na neki način je to grafički prikaz savjesti.

Naravno, iza toga etičkog shvaćanja mogu se pronaći i neka skrivenija, ezoterična, koja otvaraju duboka pitanja o nastanku i funkcioniranju svijeta, o kozmičkim zakonitostima te o čovjekovu mjestu i mogućnostima unutar toga svijeta. Naročito je tu značajna povezanost Ivanovog Otkrivenja sa skrivenim značenjem lekcije 2° York Obreda. U tom djelu koje je nabijeno ezoteričnim i simboličkim sadržajem – on upornom tragaocu daje mnoge odgovore, te ono ostaje trajni izvor teološkog, ezoteričnog, umjetničkog i svakovrsnog drugog nadahnuća i daje mu dublji i bogatiji smisao. On u tom svom djelu naročito objašnjava mističnu simboliku brojeva, koja je i jedan od temeljnih zadataka proučavanja na stupnju Pomoćnika Masona, te nam tako daje jedan drukčiji i novi pogled na tu tematiku, različit od jednostavne i ponekad nedostatne numerološke analize.

Budući da Ivanovo otkrivenje zahtijeva godine studiranja i proučavanja, ja ću ovom prilikom ukazati samo na jedan segment tog značajnog djela, koji se odnosi na simboliku broja 7. To je Knjiga Istine, koju čuvaju sedam pečata. Tek otvaranjem tih sedam pečata, jednog po jednog, može se doći do istine, što i jest cilj svakoga istinskog Mazona. Što nam Ivan Evangelist želi time reći?

Na stupnju Pomoćnika od nas se traži da učimo i studiramo sedam liberalnih znanosti i umjetnosti. To su gramatika, retorika, logika, aritmetika, geometrija, glazba i astronomija. No, to nisu tek obične znanstvene i umjetničke discipline, koje se poučavaju na svjetovnim školama, i koje spadaju u područje opće kulture suvremenog, prosječno obrazovanog čovjeka. Od nas se traži da proučimo njihovu mističnu komponentu, u kojoj se skrivaju natruhe kozmičkih zakona u onom stupnju u kojem smo to kao ljudi sposobni uopće shvatiti. To su oni isti zakoni koji upravljaju i suncem kao generatorom energije našega svijeta, kao i našom Zemljom i svima nama koji ju napučinamo.

Kad navodim mistično značenje i sadržaj navedenih znanosti i umjetnosti, to se odnosi na sljedeće:

– Gramatika kao proučavanje titrajne prirode našega svijeta, zvuka kao glavnog pokretača kozmičke evolucije – "Na početku bijaše riječ ..."

– Retorika kao umjetnost kombiniranja zvuka u smislene cjeline, kao kabalistička vještina zvana Gematrija, koja nam

omogućava na taj način spoznati istinsku prirodu svega što nas okružuje.

– Logika kao sposobnost uobličavanja ideja u nešto što kao logičku cjelinu možemo prenijeti drugim ljudima, te je tako uz pomoć mentalnih slika više ljudi oživjeti.

– Aritmetika kao znanost o brojčanoj suštini kozmičkih zakona, kojima V. 'A. ' . upravlja našim svijetom, a ti brojevi daju obrazac za stvaranje kompliciranijih oblika, kojima kao samosvjesna bića pokušavamo replicirati prirodu.

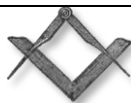
– Geometrija kao disciplina koja nam omogućava spoznati kozmičke uzorke iz kojih je sastavljena struktura svih stvari, i čije nam poznavanje omogućava spoznavanje naše ljudske strukture, čime možemo shvatiti i utjecati na poboljšanje zdravlja i kvalitete ljudskog života.

– Glazba kao užitak u spajanju zvučnih vibracija u skladne i harmonične cjeline, koje nam pomažu uživati u ljepoti života i svijeta čiji sastavni dio jesmo.

– Astronomija kao astrološko razumijevanje utjecaja kozmičkih zakona i energija na naš svijet, te učenje o tome kako živjeti u skladu s njima.

Glavni znak Sv. Ivana, uz knjigu, je orao, znak uzvišena nadahnuća, kakve su i njegove poruke koje nam je ostavio. On se je u svojim spisima uzdignuo sve do nebesa, baš poput orla koji se uz njega prikazuje, i tako nam prenio Božansku riječ koju je tamo dobio.

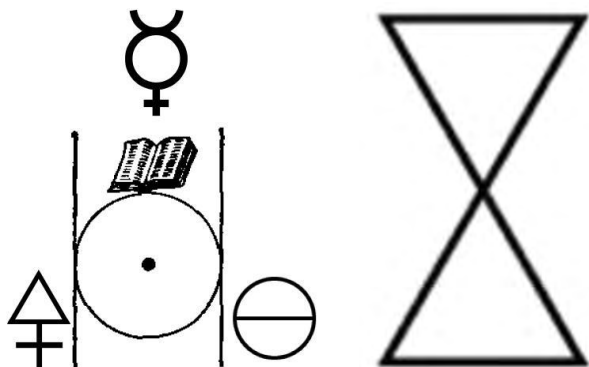
U drevnom Egiptu su dvije vertikalne linije s obje strane točke unutar kruga kao simbol datirale prije Salomona, a koji je živio skoro 1000 godina prije nego što je Ivan Krstitelj rođen. Na ranim egipatskim spomenicima pronađeni su Alfa i Omega, simbol Boga na početku i na kraju, tj. time vječnoga, u centru kruga omeđenog dvama uspravnim, okomitim paralelnim zrnjama.

Omega sama jest simbol boginje Ishtar i izvorno predstavlja njezino pokrivalo za glavu (kasnije ono boginje Hathor), dok je Alpha izvedena iz pokrivala za glavu u obliku volovskog roga, pripisanog nizu muških božanstava i božanskih kraljeva. Tu se svakako može iščitati staro znanje o skrivenim energijama u čovjeku kao dijelu kozmosa, koje, predstavljajući dva energetska pola te titrajući u međusobnom prožimanju, omogućavaju život i predstavljaju neiscrpan izvor energije koga ljudi imaju unutar sebe, ali su ga s vremenom zapustili i zaboravili na koji se način upotrebljava. Naš je zadatak da to iznova otkrijemo te naučimo koristiti se time.

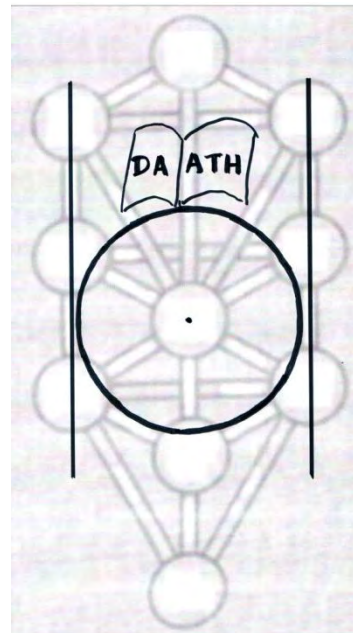
Znameniti masonski autor Albert Mackey u svom djelu "Simbolizam masonstva" upućuje i na falusnu simboliku te povezanost sa simbolikom egipatskih Ozirisovih misterija, ali to neću ovom prilikom dalje obrazlagati već zainteresirane upućujem na dalju samostalnu potragu za tim segmentom tajnoga znanja.

Na kraju ću spomenuti i alkemijsku i kabalističku simboliku. U alkemijskom prikazu čitav se simbol može promatrati u obliku alkemijskog trokuta manifestacije, gdje su paralelne linije dva suprotna elementa, aktivni sumpor i pasivna sol te Knjiga SZ na vrhu trokuta kao rezultat njihove interakcije, produkt element živa tj. Merkur. Trokut predstavlja materijalnu manifestaciju jer je okrenut vrhom prema gore, gdje nas dobivena živa spaja s božanskim principom, koji nam dolazi u obrnutom trokutu s vrhom prema dolje, i ta se dva trokuta potom spajaju svojim vrhovima omogućavajući nam tako barem privremeno približavanje i djelomično dodirivanje s tim božanskim principom.

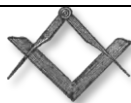
U kabalističkom shvaćanju paralelne linije predstavljaju lijevi i desni stup Drveta života i balansiranjem obaju stupova ojačava se srednji stup, gdje točka u centru predstavlja centralnu

sefiru Tipharet, a buđenjem čovjeka pojavljuje se i skrivena sefira Daath na mjestu Knjige SZ, koja predstavlja skriveno znanje unutar čovjeka. Kada Tragalac za Svjetlom razvije svoju vanjsku svijest do te mjere da može neposredno komunicirati sa svojim unutarnjim bićem i unutarnjom sviješću, te preko nje i s Univerzalnom sviješću, tada se svekliko znanje čovječanstva, sva prijašnja i buduća iskustva i uvidi otvaraju pred njima kao otvorena knjiga i na njemu je samo da iz nje čita te da pročitano širi materijalnim svijetom na dobrobit i u korist daljeg razvoja "čovjeka i čovječanstva do čovječnosti", kako se to prekrasno navodi u našem Ritualu.

Ovime je dano puno natuknica svima onima koji žele dublje kročiti u skrivena znanja koja prenosi masonska tradicija. Ali na kraju moram napomenuti da se mnoga od njih ne nalaze napisana u knjigama, niti se mogu naučiti od druge osobe, već čovjek mora zaroniti u svoju unutarnjost i pronaći svog Unutarnjeg Majstora koji će ga onda poučiti najdublje skrivenim tajnama čovjeka i kozmosa.

Tau Donaticus

PRILOZI UTVRĐIVANJU I REŠAVANJU PROBLEMA DUHOVNOSTI I UTICAJA MODERNE PROFANOSTI NA ŽIVOT I STAVOVE MLADIH – POGLED JEDNOG SLOBODNOG ZIDARA –

UVOD

Ovaj tekst ima za cilj da upozna braću i sestre postojećim stanjem u mentalnom životu mladih. Smatram da je bavljenje problemima omladine ne samo filantropski zadatak slobodnog zidarstva, već i neophodnost očuvanja zdravlja društva u kojem nameravamo da delujemo i sada i u budućnosti i iz kojeg crpimo članstvo. Namera mi je bila da neki od navedenih stavova budu pogodni za dalju diskusiju.

Tri fronta delovanja slobodnog zidarstva, s obzirom na ciljeve, su sledeća: filozofija, filantropija i progresivnost. Ovog puta ću u prvi plan staviti filantropiju, čovekoljublje, pomoć da naši bližnji, bez obzira da li su to naša braća i sester ili oni koji borave u profanom svetu, ostvare materijalni i duhovni preduslov za održivo življenje, pa i eventualni prosperitet.

Filantropsko delovanje se ne ogleda samo u pružanju materijalne pomoći onima kojima je neophodna, već i u nedostajućoj ili nedostupnoj duhovnoj podršci razumevanju i formiranju blagotvornih uticaja. Da bi jedno društvo funkcionisalo na način mio većini koja u njemu živi, od osnovnog je značaja otkrivanje i lečenje anomalija i poremećaja. Bez poznavanja postojeće situacije nije moguće trasirati takav put kojim će se stići do cilja. Ako ne znamo zašto smo krenuli i kuda idemo, nećemo nikad na odredšće stići. Treba da se otkrije i odredi uzrok problema, a po otkrivanju uzroka, treba prionuti na trasiranje takvog puta koji će dovesti do rešenja.

Da bi se filantropski zadatak slobodnog zidarstva uspešno obavio, treba zatrubiti na uzbunu i okupiti raspoloživa znanja i resurse, treba se upoznati, validnim i stručnim analizama i/ili iskustvom onih koji problem poznaju, osvestiti sve one od kojih se očekuje akcija, bilo verbalnog bilo materijalnog tipa.

Neosporno je, te nepotrebno detaljno pominjati, da je u društvu današnjice pomerena duhovna ravnoteža u skoro svim oblastima profanog života. Svedoci smo sijaset negativnosti, anomalija, nerazumljive, sitne rasprodaje duhovnih vrednosti u kojima učestvuju skoro svi. Omladina, neiskusna, neodgojena kakva jeste, stasava u takvoj klimi, nekritički primajući nove uticaje koji i njima, a pogotovo njihovim potomcima, ograničavaju priliku da žive život koji bi zaslužili.

Cilj ovog plana je da braću i sestre upozna sa izazovima kojima je sadašnja omladina izložena, sa posledicama takvih izazova, promenama u percepciji sveta i života, sa posebnim osvrtom na žensku populaciju, greške koje se time javljaju u formiranju ličnosti, te nekim rešenjima nove pedagogije.

Veliki Neimar Univerzuma je, stvarajući odnose medju svojim kreacijama, dao da čovek, budući da ga je postavio na vrh ovozemalske piramide, svojim delovanjem izaziva kako blagotvorne, tako i destruktivne uticaje na sebe i svoju okolinu, iskušavajući tako njegovu veštinu i intelekt kojima je obdaren. Korektivnost, a pogotovo spremnost na preduzimanje korektivnih akcija je ono što nastale probleme stavlja pod kontrolu. Od nas, slobodnih zidara, očekuje se mnogo više nego od drugih da probleme rešavamo na tri fronta spomenuta na početku ovog teksta. Dakle, sagledajmo tamne sile koje nam omladinu odvođe daleko u nepoznato.

POSTOJEĆI PROBLEMI

MUŠKA POPULACIJA

Ad 1. Siromaštvo duha. "Čovek mase", "čovek filma" su moderne odrednice za današnjeg mladog čoveka. Izložen izuzetno jakim uticajima masovne spoljne sredine mladi čovek se lišava potrebe, i želje, da se duhovno usavršava. Preteranim korišćenjem

masovnih medija, uglavnom na najprimitivniji način, on prihvata bazične ljudske nagone kojima ga bombarduju. Prepušta se uvlačenju u svetove koji te nagone podstiču, a ne daju recepte za rešavanje konflikata na civilizovan, ali teži, način već se isti konflikti rešavaju brzo, stihijski, uglavnom na agresivan način gde samo jedna strana odnosi pobedu. Mladi čovek, fizički neaktivan, bez razvijenih sposobnosti i iskustva, jer ostaje neangažovan, krije se iza modernih, agresivnih idola kod kojih duhovnost ne postoji već samo gruba fizička sila.

Ad 2. Prihvatanje drugo- i trećerazrednih "vrednosti". Vlast, bogatstvo i slava su baš one stvari na koje slobodno zidarstvo opominje, a omladina oberučke prihvata i na tome formira svoj sistem vrednosti. Stavovi kao što su "jednom se živi" ili "bolje ja, nego on" tj. "bolje on nego ja" (u zavisnosti od situacije) kao i "ne bi' ja radio za toliko" postale su zvezde vodilje. Važno je zaraditi što više, bilo kojim sredstvima, i nemilice trošiti, bez ulaganja u znanje i svoj duhovni napredak.

Ad 3. Povodljivost za novim idolima. Ko su oni? Oni koji su isplivali iz noći u svetlost reflektora, kojih su pune senzacionalističke strane medija dubioznog kvaliteta, ali su to i oni koji su ostvarili lični doživljaj u sticanju svog nazovi-statusa. Većina mladih, u nemogućnosti neposrednog ostvarenja ličnog iskustva, a bez dovoljno znanja i veštine razlučivanja dobrog od zla, povodi se za negativnim idolima poistovećujući se sa njima i nadajući se da će se i njima osmehnuti situacija. Čak i da im se to i ostvari, toliko su se poistovetili da još dublje tonu u apatiju i frustraciju. Pozitivni idoli se apriori napuštaju ili im je podrška kratkog daha, zbog ogromnog rada koji bi trebao da se uloži.

Ad 4. Pomerena ravnoteža i raskid sa prošlošću. Preterana kritičnost prema prošlosti, egzistencijalizam, nepoštovanje svojih korena i prošlosti u celini. Liči se na pijanog čoveka koji, teturajući se tamo-amo, gubi svoje rasuđivanje i orijentaciju i upada u ambis bez povratka. S druge strane, sve se preispituje i izlaže kritici. Oni koji su nemoćni da stvaraju novo, kritikuju sve što im se nađe na putu. Naročito su na udaru tajna društva, iz pukog neznanja, naravno. Nisko obrazovanje, opšte neprijateljstvo prema nepoznatom i kompenzacija neznanja agresivnošću, kao i nespornost da se uloži rad stvara ljubav prema danas, mržnju prema juče, a nesigurnost u sutra. Ispravljanje takvih stavova će biti muktrpan posao jer "onaj koji razume, objašnjenje mu nije potrebno, a onaj koji ne razume, objašnjenje mu nije dovoljno".

Ad 5. Jačanje ljubavi prema tami. Može da se shvati i fizički i simbolički. Omladina nam sve više vremena provodi u mraku, eventualno pod veštačkim osvetljenjem, skrivajući svoj strah od kontakata sa drugim ljudima i stvarnošću života. Ova je činjenica u uskoj vezi sa gornjim tačkama. U početku je beg u tamu pasivna

refleksija unutarnje nelagodnosti i straha, a kasnije može da se preinači u mračnu aktivnost kao odgovor društvu u koje se nisu mogli uklopiti sredstvima i načinima koje diktira to društvo. Još jedan razlog za odvajanje i okretanje leđa tradiciji.

Ad 6. Napuštanje dnevnih rutina. One su evidentne u životinjskom svetu i neophodne u svakodnevnom životu ljudi jer mentalne i fizičke probleme stavljaju u okvir balansirano rešavanja. Veterinari, stočari i čuvari zoo-vrtova dobro znaju da se zdravlje životinja utvrđuje na osnovu poremećaja u njihovim dnevnim rutinama. Za mnoge mentalne i fizičke poremećaje kod ljudi odgovorne su promenjene rutine. Buntovničko brisanje rutina, bez da se nadomeste novim, drukčijim, sve više proizvodi frustraciju i nešto što bih nazvao "pobunom 24-colnog lenjira".

ŽENSKA POPULACIJA

Ad 1. Olako prihvatanje "svetskih" trendova i naturalizacija. Kod ženske populacije, koja je oduvek posvećivala veću pažnju religiji od muške populacije, znatno je opalo interesovanje za duhovne vrednosti. Fanatična želja za sticanjem materijalnih dobara, po svaku cenu, kod devojaka izaziva pogubnije posledice nego kod dečaka. Veliki skok u krajnosti savremene civilizacije ostavlja vakuum koji se popunjava duhovno neprihvatljivim sadržajem.

Ad 2. Nova "emancipacija". U pokretima ženske emancipacije sa kraja 19. i početka 20. veka, težnja je bila da se ženski pol u socijalnom smislu izjednači sa muškim. Iako to nije ni dandanas realizovano, pogotovo u ultra-konzervativnim zajednicama, nad svet tzv. "naprednih" životnih shvatanja nadvila se nova avet. Mladi ženski naraštaj rapidno gubi moć samoocenjivanja gajeći ogromnu želju da se izjednači sa mškarcima. Prihvata se „muški“ pogled na svet, silina „stihijske uspešnosti“, te rezultat nije ništa drugo do zaludenost svetom muškaraca. Mlade žene prihvataju sistem vrednosti muškaraca potčinjavajući im se u potpunosti. Zbog odbacivanja duhovnih vrednosti sve se više podvode pod fanatičnu težnju za materijalnim dobrima koje očekuju da im muškarac pribavi jer im se to čini lakšim putem ostvarivanja nazovi-statusa, varljivog i nepouzdanog. Moralni zakoni se ne poštuju. Muškarcu, međutim, nije prihvatljiva takva žena koja je odbacila ideju pra-žene i postala muški surogat, biće koje je zaraženo muškošću, a teško da pripada ijednom polu.

Ad 3. Histerija. Mlada žena, odvojena od prirodnih vrednosti, odlazi u ekstremizam. Čudljivost je istaknuta osobina, a emocije se valjaju kao talasi na nemirnom moru od jednog do drugog eskrema. Histerično pokušava da se suprotstavi izazovima spoljnog sveta, ali bez podrške zajednice teško u tome uspeva.

Ad 4. Vaspitanje i obrazovanje ženske populacije. U ranijim vremenima, cilj obrazovanja i vaspitanja je bio zadržavanje postojećeg imidža "male princeze" koja u pubertetu prerasta u razmaženu, nesnosnu divu, pa jedino mesto koje još ume sa njom da izađe na kraj, u mnogim zemljama Evrope, je internat sa svim svojim prestrogim propisima. U današnjim nestabilnim vremenima potrebno je više od toga; ne zadržavanje postojećeg već jačanje moći, pre svega duhovne, radi suprotstavljanja izazovima novog sveta. Cilj je pronaći težište koje će izmiriti težnje koje nameće novi svet i biološke dispozitive pola. Skoro zaboravljene omladinske organizacije predstavljaju lek u tom smislu.

POSLEDICE TAKVOG STANJA

Ad 1. Anksioznost. Do nje dolazi zbog ranijeg fizičkog sazrevanja, a kasnijeg mentalnog i duhovnog sazrevanja u poređenju sa vremenom od pre jednog veka. Pre 100 godina, mentalna zrelost se dostizala između 18. i 22. godine. Donja starosna granica za prijem u redove slobodnih zidara je bila 24. Danas se granica sazrevanja pomerila na 25-27. pošto celokupno društvo 21. veka zapravo doživljava svoj pubertet.

Ad 2. Sveprisutno i preterano kritizerstvo. S obzirom na to koliko se u nedavnoj prošlosti manipulisalo omladinom, čudo je da ona uopšte ima vere u pozitivne vrednosti. Oni koji su u 20. veku trebali da služe kao primer omladini, počev od roditelja do nastavnika i onih u poznim godinama, duboko su je izneverili svojom slabom duhovnošću i olakom spremnošću da napuste svoje ideale zarad prolaznih vrednosti. To je dovelo do nemoći verovanja u bilo kakve pozitivne vrednosti i odsustvo poštovanja onih kojima bi to poštovanje prirodno pripadalo: roditeljima, nastavnicima i starijima uopšte. Renome se brzo topli, a sa njim i ideologija i zvezda vodilja u bolji svet. Simbolika slobodnozidarskih rituala nas baš tome uči da treba da nađemo snage da se odupremo privremenim vrednostima i izazovima koji mogu da nagrde duh. Naravno da se to ne može očekivati od sveta koji još nije uočio pravu svetlost, ali tu se nalazi polje delovanja slobodnog zidarstva, između ostalog, da se ovom pubertetskom svetu vrate vrednosti kroz primere graditeljskog duha.

Ad 3. Problemi logičkog rasuđivanja. Ovo je u uskoj vezi sa gornjim. Raskid sa autoritetima neminovno proizvodi nemoguć logičkog rasuđivanja i odsustvo praktičnog, razumskog pristupa rešavanju nastalih problema. Mladi grade svoj svet anulirajući sve što je pre njih postojalo, ali svoj svet ne grade znalački, s poštovanjem usvajajući graditeljska umeća starih. Grešaka je puno i zgrade su im od samog početka ruševne. Smatraju da poznaju najveće tajne graditeljstva, da su obdareni savršenim sposobnostima na kojima nije neophodno raditi. Kritikuje se i nipodaštava sve što je postojalo ranije i ne posvećuje se skoro

nikakva pažnja metodologiji i razvoju veština. U tome im priskače u „pomoć“ obrazovni sistem koji ih odvaja od praktičnosti i mantrističkim šemama ubija logičko rasuđivanje.

Ad 4. Radikalno nepoverenje. Sve je manje vere u odanost principima, ljudima, a sve više raste nepoverenje prema onima i onome što je drukčije. Dobro je što se svet osvestio i prionuo na rad sa omladinom da suzbije netolerantnost, pa će se, verovatno, tako i suzbiti paranoja kao posledica odsustva duha i duhovnosti.

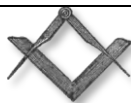
Ad 5. Manija poređenja i takmičenja. Danas se upoređuje skoro sve. Porede se ljudi, zajednice, narodi, stanja, izgledi, postupci. Ne bi to bilo loše da se porede sa ciljem poboljšanja. Međutim, to stalno poređenje proizilazi iz nesigurnosti i praznine ličnosti. Nismo sigurni u svoje kvalitete, pa želimo da saznamo da li i takvi kakvi jesmo možemo da opstanemo, ali nismo spremni da na tome i radimo.

Ad 6. Kompenzacija. Proizilazi iz upoređivanja. Neprestanim poređenjem sa svim i svačim postepeno prevladava tendencija potcenjivanja. Verujem da ako drugog omalovažavam ili ga smatram inferiornim, mislim da ću time postati snažniji. Međutim, takvi stavovi dovode do želje da se razlike kompenzuju onim aktivnostima i delima koje je lakše vršiti i koje proizvode veće trenutačno zadovoljstvo. U potcenjivanju drugih može da bude zadovoljstva, ali ne može da bude radosti. Nebrojani su načini kompenzacije, ali je malo pozitivnih, jer to zahteva veliku želju i dugotrajno i predano putovanje ka stvarnom primitku svetlosti.

TRI GREŠKE U FORMIRANJU LIČNOSTI

Ad 1. Potiskivanje. Potiskivanje se vrši na tri fronta: seksualno, emocionalno, i versko. Rekli smo da društvo doživljava svoj pubertet, da je u previranju i traga za ravnotežom. Spomenuta tri potiskivanja nisu proizvod današnjeg društva, ali imaju na njega snažan uticaj dovodeći do problema u formiranju ličnosti. Potiskivanje izaziva nelagodnost, introvertnost, a to redovito dovodi do povodljivosti, konflikata razne vrste i emocionalnih ekstrema.

Ad 2. Pomanjkanje očinske samosvesti. V.N.U. nas uči da težimo za idealnošću. Otac, kao stvaraoc života nosi i najveću odgovornost za održanje tog života i njegov pravilan razvoj na radost i korist svih. Najvažnija osobina oca je plemenitost, a ostale su: doslednost, stalna prisutnost, znanje, mudrost, pravednost i razumevanje grešaka, sa spremnošću oprastanja. Otac treba da deluje kao autoritet i primer smelosti da se uhvati u koštac sa izazovima. Ako su navedene karakteristike oca okrnjene ili ih i nema, mladi čovek može da potraži utehu u aktivnostima ili

mestima koja će ga odvesti na loš put. Nekad se dešava i suprotno, ali takvi izuzeci dokazuju pravilo.

Ad 3. Nepostojanje autoriteta majke. Majka je ta koja sa detetom prva ostvaruje kontakt i od koje dete biološki zavisi u početku svog razvoja. Ubrzo se zajedničkom vaspitanju pridružuje otac koji služi kao potpora i zvezda vodilja detetu u njegovoj prirodnoj težnji da se otrgne od kolenke i zakorači u život ispitivanja sveta i time svog duhovnog razvoja. Ono što takav prirodan sled ubrzano narušava je suprotstavljanje autoriteta oca i autoriteta majke. Sukob je sve češće otvoren i sve žešći, a završava se razvodom i duhovnom patnjom deteta. Ako otvoren sukob autoriteta formira pozadinu razvoja deteta, mladog čoveka će celog života neminovno pratiti neodlučnost i latentna agresivnost.

NOVA PEDAGOGIJA

Dobar izbor kvalifikovanih i kvalitetnih edukatora je od osnovne važnosti kod prevazilaženja gornjeg stanja kroz pravilno saznavanje razloga, osobina i načina prevazilaženja opasnosti, kao i metoda izlaska iz duhovne krize.

Ponosno detinjstvo.

- Polazeći od toga da sredina formira ličnost čoveka, u ranijim društvima se stvarao čovek mase, primitivni čovek koji reaguje na svoje telesne potrebe. Vaspitanje danas ima zadatak da tu sliku promeni i čoveka učini angažovanijim. Na raspolaganju je toliko obilje sredstava koja svet do sada nije video, ali se sva komunikativnost, dostupnost i otvorenost današnje elektronike i pratećih znanja mora, u znatno većoj meri, staviti u službu formiranja pozitivnog čoveka. Pored neumerene zabave, senzacionalnosti i opšte drugorazrednosti sadržaja, treba dati prostora i promovisanju duhovnosti, čime se nikako ne isključuje zabavnost;
- Herojska skromnost, takva na koju će mladi čovek biti ponosan, treba da bude sastavni deo obrazovnog i vaspitnog sistema. Usredsređivanje na kvalitet rezultata je ono što treba postići;
- Požrtvovnost. Treba razviti osećaj dužnosti i reciprociteta

prema primljenoj pomoći, usluži ili časti;

- Razvijanje poverenja u druge. Dete mora da se na nekog ugleda. To ne znači da od sebe i drugih treba napraviti idole već to da treba podržavati detinje u detetu tj. imati poverenja u njegov izbor.

Idealna zajednica

Razna društva propovedaju idealnost. Iz tamnice kolektizma se neprestano ulazi u tamnicu individualizma i obrnuto i sva se društva kunu da su postigla najviše. Zajednica koja potstiče individualizam, a podržava zajedništvo i odgovornost prema drugim zajednicama je zajednica budućnosti. Porodični sto oko kog se okupljamo nije samo sto za uživanje već i sto za žrtve.

Razvijanje odlučnosti

Vaspitavanje za ciljeve. Dobar pedagoški model je onaj koji pomaže mladima da postave svoj realističan cilj i objašnjava im kako da do tog cilja dođu, postavljajući niz pod-ciljeva na putu ka glavnom. To je, zapravo, životno putovanje sa preprekama, a pomoć se ogleda u pomoći u izboru metodologije njihovog savlađivanja i duhovnom jačanju. Odlučan čovek je onaj kod koga su razvijene i svest i želja za stvaralaštvom.

Timski rad. Često se kaže: "Što se trudš kada i tako ne možeš to postići?". To je recept za apatiju. Treba prihvatiti sledeće: "Radi onoliko koliko možeš i moli druge da nastave." Timski rad podrazumeva formiranje malih, elitnih grupa koje deluju u svim pravcima: unutar grupe, ka neposrednom okruženju i šire. Kako se to i u prošlosti pokazalo, male, elitne grupe su kako predvorja održanja pozitivnih tekovina društva, tako i pripreme prostorije velikih promena. Dobra je ona mala grupa koja se usredsređuje na stvaralaštvo, koja zadržava svoju intimnost i koja je otvorena prema duhovnim vrednostima.

Iako nije uvek eksplicitno rečeno, gornji tekst je u velikom saglasju sa idealima slobodnog zidarstva i delovanjem nas, slobodnih zidara kroz filozofski, filantropski i progresivni rad.

Br.K.H.

RAZUMEVANJE SISTEMA VREDNOSTI I KRITERIJA - PRILOG SLOBODNOZIDARSKOM DUHOVNOM UZDIZANJU –

Ulaskom iz profanog sveta u carstvo svetlosti ne ostavljamo za sobom sistem vrednosti koji smo, tokom godina, primali putem vaspitanja, koji nam je, zapravo, nametan i u početnom stadijumu razvoja naše ličnosti, a i kasnije u fazi kvazi-formirane ličnosti. Pošto smo dobri ljudi na dobrom glasu, svakako smo ih donekle morali i menjati, prilagođavati i usavršavati da bismo ispunili osnovne kriterije prijema u svet slobodnih zidara.

Profani svet, zbog svoje poslovične sirovosti i nesavršenosti, stvorio je od nas grub, neotesan kamen koji ne bi nikako mogao da se uklopi u savršen hram, simbol vrhunskog stvaralaštva i ogledalo sveljudskog intelekta i veštine u slavu V.N.U. koji nas je njima obdario.

Da bismo u svetu iluminiranosti shvatili našu ulogu, ispunili očekivanja i svoja sopstvena i svoje braće i sestara i zaslužili svoje mesto među graditeljima, moramo marljivo raditi na izgradnji svoje ličnosti na opštu korist graditelja hrama, a i profanog sveta u kojem živimo. U tom cilju, veoma je važno sagledati postojeće stanje tj. razumeti na koji način naš um prihvata i formira značajke duhovnog razvoja.

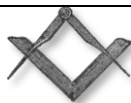
Svaki pojedinac poseduje, iz gorespomenutih razloga, sistem vrednosti, tj. ono što otelotvoruje sve što nam je od neke važnosti, a podržavamo našim verovanjima. Vrednosti u koje verujemo zapravo čine naš identitet. To su osnovni principi po kojima živimo. Neki su nam nametnuti, ali su nam najvažniji oni koje smo samo izabrali i prisvojili, svesni posledica. Na njih smo ponosni i ispunjavaju nas zadovoljstvom i pozitivnim osećajima, ali ih ne tretiramo na višim nivoima svesti. To su prosto elementi naše ličnosti i takve ih prihvatamo.

Ako se nađemo u grupi, gde se očekuje ostvarenje interaktivnog odnosa, bilo da je to radno mesto ili pripadnost nekoj zajednici kao što je slobodno zidarstvo, od nas se očekuje da prihvatimo sistem vrednosti koji vlada u tim društvima. Ako je naš sistem vrednosti, u daljem tekstu kriteriji, drukčiji od očekivanog, društvo dobija samo jednu našu polovinu, jer su kriteriji razlozi zašto se nešto radi i šta se time dobija. Izrazivši rečima, to može da bude zabava, moć, ostvarenje prijateljstva, uspeh, slava, bogatstvo, zdravlje, učenje,

duhovno zadovoljstvo, napredovanje, status, karijera i još mnogo toga. Naši kriteriji upravljaju našim razlozima za delanje bilo kog vida određujući, recimo, kako ćemo provesti dan, kako ćemo urediti naš životni prostor ili kakve cipele ćemo obući.

"Tempiranjem", određivanjem tempa tj. praćenjem kriterija neke druge osobe, izgradnjom mosta između naših kriterija i kriterija druge osobe stvara se nešto što je jednom rečju teško opisati, neka vrsta sinhronizacije između dve ličnosti kad se one nađu na istoj talasnoj dužini. To, međutim, ne znači da se sa kriterijima onog drugog moramo složiti. Međutim, treba da ih poštujemo. Ako shvatimo duhovni značaj razumevanja i poštovanja kriterija drugih, već smo načinili značajan korak u pravcu jačanja bratstva kom pripadamo.

Da bismo unapređivali svoje pozitivne vrednosti i time bili dobri, i sve bolji, graditelji hrama, moramo svoje kriterije razumeti odnosno dovesti do nivoa praktične svesti, pa ih tada izraziti u pozitivnom obliku. Na primer, započnemo jednim nizom pitanja: "Šta je za mene važno?", "Šta me motiviše?" i "Šta je za mene istinito?" Nakon davanja odgovora, upitajmo se: "Kako ću znati da sam to postigao?". Ako smo za primer uzeli, recimo, 'moralni razvoj', moramo da ga, uz pomoć daljih pitanja i odgovora koje sebi postavljamo, učinimo praktičnim jer svakodnevni život stavlja sve nedovoljno definisane stvari na iskušenje, a potom ih pušta niz vetar. Dalja pitanja mogu da glase: "Koje su mogućnosti?", "Kako ću znati da sam postupio moralno?", "Kako sam se osećao?", "Da li sam uradio nešto što ranije nisam", "Šta je to proizvelo kod drugih?", "Da li ću i dalje tako raditi?", "Kako mogu biti siguran?" "Šta konkretno treba da poduzmem?", "Da li sam svoj cilj postavio prenisko ili previsoko?" itd. Moramo se upitati do koje mere je realistično ostvarenje onoga što smo sebi zacrtali. Ako nam 'moralni razvoj' znači, na primer, prestanak govorenja neistina o finansijama kompanije u kojoj radimo, ne mora da znači da smo postali moralniji. Sve zavisi od stavova o 'moralnom razvoju' drugih sa kojima dolazimo u kontakt, tj. naš 'moralni razvoj' mora da se slaže sa kriterijem 'moralnog razvoja' ostalih. Za druge, 'moralni razvoj' može da znači, pored iskrenosti, i poštivost za druge, religioznost, poznavanje razlika između dobra i zla, stabilnost stavova itd.

Videli smo da kriteriji zavise od interaktivnog konteksta u kom se javljaju, da tada treba da budu praktično definisani i izraženi na pozitivan način zbog uspostavljanja mostova sa drugima. Treba, međutim, razumeti da postoji hijerarhija među kriterijima s obzirom na socijalni kontekst. Kriterij će biti drukčiji u profanom svetu nego u slobodnozidarskom okruženju. Uzmimo za primer sledeće: postao sam član neke asocijacije. "Pod kojim uslovima bih napustio članstvo?" Tu ne treba ići u krajnosti već sagledati pažljivo koji bi to bio element koji bi tas vage pomerio malo u stranu odlaska? Potom ispitajmo i drugu stranu problema: "Šta je ono sto bi slovalo u prilog ostanka?" i "Šta bi se desilo ako odem?" Odgovore treba birati na osnovu, za nas, najvažnijih kriterija. Sa pitanjima treba nastaviti sve dotle dogod ništa više ne preprečuje put odlaska ili ostanka.

Veoma često radimo i ono što ne izražava naše kriterije tj. sistem vrednosti, a ne radimo ono sto je u potpunosti u skladu sa njima jer se rezultat kosi sa rezultatom višeg ranga, recimo rezultatom koji bi bio neprihvaćen od sredine. Međutim, ako nakon već spomenutih analiza mislimo da ono što bi uradili ima veliku važnost, povezujemo ga sa visokim kriterijem i prepreke bivaju lakše savladive ili nestaju. Recimo, ne pišemo planove jer ne nalazimo vremena za njih. Ako, međutim, povežemo pisanje planova sa učenjem i 'moralnim razvojem' na dobrobit sve braće i sestara, može se lakše prevazići taj ozbiljan vremenski teg kojim smo vezani.

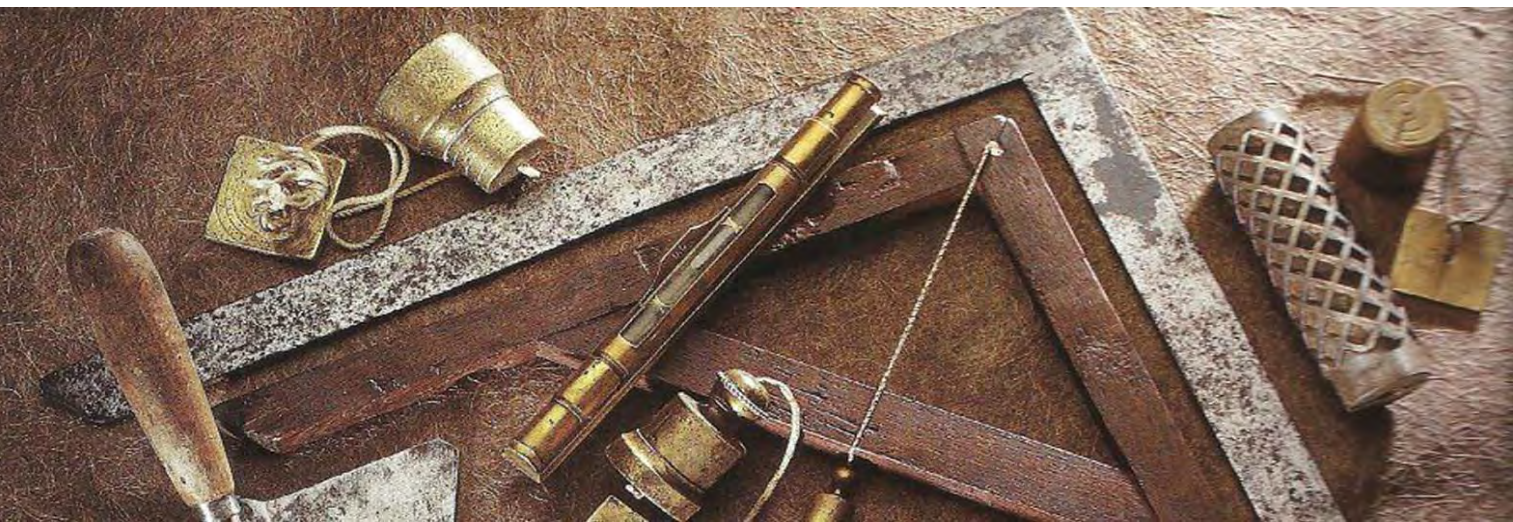
Dakle, sto vrću važnost pridajemo određenom kriteriju, što ga jasnije definišemo, što snažnija osećanja za njega vezujemo, što je jasnija slika i jači zvuk kojim odjekuje u nama, toliko će delotvornije i motivirajuće biti njegovo dejstvo i na sebe i na okolinu.

Razumevanje načina na koji povezujemo događaje i ideje ne znači samo posedovanje informacija o njima već i njihovo povezivanje sa putevima kojim idemo, našom putnom mapom koju koristimo u interakciji sa okolinom i koju stalno treba da usavršavamo, dodajući joj nove detalje da bismo, pazeći na rezultate koje naše putešestvje proizvodi na nas i okolinu, efikasnije, mudrije i lepše koracali.

Tajna sveukupnog usavršavanja svoje ličnosti leži u takvom razvijanju kriterija koje će nas učiniti plemenitijima u interakciji i sa braćom i sestrama, te sa profanim svetom. U osnovi se to postiže razbijanjem i preispitivanjem svojih planiranih postupaka na što manje celine, idući od opšteg ka posebnom i od celine ka delovima, a potom se dobijeni elementi opet slažu na takav način da poizvedu novu pozitivnu dimenziju.

Na nama je da, saznavajući metode ostvarivanja saglasja sa svojom okolinom, a zadržavajući ono što nas čini osobenim, postajemo sve bolji. Ako težimo ka razumevanju funkcionisanja sveta u kojem živimo, a to radimo na dobrobit tog sveta, čini mi se da dobro obavljamo svoj zadatak. Završio bih rečima Nikole Tesle: „Uveren sam da je ceo kosmos objedinjen, kako u materijalnom, tako i u duhovnom pogledu. Postoji u vasioni neko jezgro otkuda mi dobijamo svu snagu, sva nadahnuća. Ono nas večno privlači. Ja osćcam njegovu moć i vrednosti koje ono emituje celoj vasioni i time je održava u skladu. Ja nisam prodro u tajnu toga jezgra, ali znam da postoji i kad hoću da mu pridam kakav materijalni atribut, onda mislim da je to SVETLOST, a kad pokušam da ga shvatim duhovno, onda je to LEPOTA i SAMILOST. Onaj koji nosi u sebi tu veru oseća se snažan, rad mu čini radost, jer se i sam oseća jednim tonom u sveopštoj harmoniji.“

Br.K.H.

MALO O TAJNI, TAJNOVITOSTI I JOŠ PO NEČEMU

Draga Braćo u Kraljevskoj Umetnosti.

Tišina, mrak, odsustvo zvuka, stojim pred vratima vakuma.

Kucam 3 puta 3 kako bi ušao u Središnju Sobu. Šapućem tajnu lozinku koja mi omogućava da se nadjem na mestu gde tajna obitava, ušao sam u Hram, spoznao Bagrem.

Nosim tajnu u srcu hodajući kroz svet, ulazeći u Ložu . Prisustvujem radovima sa Braćom i Sestrama koji takodje znaju tajnu.

Tajno društvo Slobodnih Zidara, tajne reči, tajne lozinke, tajni znaci raspoznavanja.

Ali, da li mogu tu tajnu koju nosim sa sobom podeliti sa profanima, da li mogu da je napišem, zabeležim kako bi je drugi shvatili, spoznali, otkrili a koji nisu spoznali Bagrem?

Hiram nije mogao da oda tajnu, tajna je u Srcu u Tifaretu, ona ne može da se sazna ispod Vela Paroketh-a.

Oni koji nisu unutrašnje SUNCE spoznali , ne mogu iz Tame spoznati tajnu pa čak i kad bi bilo moguće saopštiti je. Znati tajnu, znači osvestiti , spoznati svoju istinsku Volju, suptilizirati se u materiji, savladati emocije , hir i kapric.

Ovladati sobom, znači postati sposoban primiti, odnosno bolje reći OTKRITI TAJNU koja leži u svakome od nas, načiniti sebe posudom u koju će se izliti Znanje, Razumevanje, Mudrost, energija viših sfera, ona je od početka tu u nama, ali latentna i skrivena , kao tajna za neupućene.

Profani traže izvan sebe, samo inicirani znaju gde da traže, tajne su skrivene u sebi.

1* Rodjenje

2* Život i Rad

3* Smrt i Spoznaja

Nakon što se prebrodi Smrt, nakon što se pozna Bagrem, dolazi tajna tišina spoznaje.

Da li Masonska Tajna može da se izda neupućenima? Ne! Da li objavljivanje rituala predstavlja otkrivanje Masonske Tajne? Ne!

Rituali su odavno objavljeni i dostupni celom svetu na proučavanje ali Masonska Tajna izmiče neposvećenima i dalje.

Da li Masonska Tajna može da se saopšti rečima? Ne! Ona je neizreciva, kao neizrecivo ime Boga i za svakog novog Brata koji spozna Bagrem bar za molekul drugačija od onog koji je pre njega uzdignut, ali opet ona je suštastveno ista za sve u mističnom smislu.

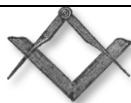
Kao što svi mogu lako da saznaju od kojih gradivnih elemenata , od kojih slova se sastoji Tetragramaton: Jod, He , Vau, He, on i dalje ostaje Neizrecivo Ime Boga, posvećeni znaju da Duh mora da side u obliku plamtećeg slova Šin, da oplodi, i rasplamsa, da transformiše Tetragramaton u Pentagramaton da bi u tišini sobstva u kojoj hući od Iluminacije se spoznala Tajna, tako i profani mogu da naslute, da imaju razne elemente, rituala, ponašanja, masonske Lozinke , simbole ali nikada ne mogu da shvate, da izgovore , da postanu Masoni dok ne spoznaju Bagrem , prebrode smrt i rasplamsaju Klicu Luči plamtećeg Duha u Sebi.

Naravno ovde izuzimam masone bez kecelje kojih u svetu ima mnogo, a koji se ponašaju, pojme i žive Masonski Život. Inicijacije su razne, mnoge imaju isto ishodište a različite elemente Puta. Nemamo mi jedinstveno pravo na spoznaju, nismo mi jedino bratstvo koje proizvodi Inicijate.

Svako traži svoj jedinstven put koji može da bude uokviren simbolima raznih Bratstava, sistema , učenja koja su se pojavljivala kroz Eone. I svaki individualni Put koji neko preduzme, je Legitiman i Istinit, ukoliko se otvorenog srca na njega krene. Spontano, znanje, saznanje, Gnoza, ako se pravilno upali na bilo koji od nebrojeno načina, širiće svoje blagotvorne krake iz središta Pentagrama, iz crvene tačke u njemu, iz Mikrokosmosa čoveka, iz Srca Tifareta da obasja svet.

Tajna reč izgubljena? , O Ne! Nikako, ona se svakim novouzdignutim Bratom pronalazi, osvežava, osnažuje, postaje jasnija i jače svetli , gurajući tamu neprosvećenosti sveta jos dalje od središta iz kojeg je počelo širenje.

Tajnost je veza koja nas spaja poput Bratskog lanca, ono što je Bratski Lanac u Hramu , Tajnost je u profanom saobraćanju sa svetom. Tišina koja vlada u profanom svetu među Braćom, koja se tiče diskrecije i poštovanja odluke nekog Brata da se ne otkriva

profanima, saobrazna je tišini koja melodično prožima Bratski Lanac u Hramu.

Kao što neki Brat , ako mu je po Volji, može da urla na sav glas u profanom svetu da je Mason, ne otkrivajući identitet ostale Braće , Tako Brat može i svima "Masonsku tajnu" da govori ali njenu suštinu nikada ne može da razotkrije nupućenima.

Moram da se dodirnem i jednog kurentnog pitanja Masonerije u XXI veku a to je pitanje Tajnovitosti, odnosno pošto živimo u informatičkom dobu svekoliike dostupnosti informacija, Aure te Tajnovitosti. Da li je ona za Masonsko Bratstvo izlišna , da li je anahronizam ili je preko potrebna?

Da li treba da objavimo svetu na svakom koraku da smo Mi , Masoni (hraneći pritom svoj Ego koji smo se zakletvama obavezali da svedemo na najmanju meru, težeći Anihilaciji istog), da paradiramo ulicama i da se slikamo u regalicama ili da u tišini svojih Masonskih Hramova tiho, izolovani od buke spoljašnjeg sveta radimo?

Moje lično stanovište je ovo potonje, smatram da je Tajnovitost preko potrebna Masonskom radu, ona je spoljna membrana i brana podivljajim talasima profanizacije, komercijalizacije, brana uvođenja kamera u Hramove, buka površnih znatiželjnika treba da ostane ispred vrata Hrama. „Veliki Brat“ treba da ostane izvan vrata Bratstva.

Svako treba dobro da razmisli pre nego što kuca na Vrata Hrama i zašto kuca, treba da se dobro preispita a ne samo da gvirne da vidi dal' će mu se na kratko i to dopasti na tržištu svakolike zanimacije.

Vrata Hrama treba da budu skrivena za sve one koji ne traže iz čiste potrebe Duše, onaj ko traži, ko oseća poziv Puta lako će ih naći, kada bude zreo, kada nasluti Klicu Luči koja počinje da ga pecka iz nekog središta sobstva koje u tom trenutku ne može da locira, počinje da tinja. Da ga uzbuđuje i sama pomisao da na Put krene.

Anubis treba da stoji ispred vrata Hrama našiljenih ušiju, isukanih mačeva i da proždere svakoga ko je slučajno nabasao tu a još uvek ima strah u Srcu, to znači da on još nije spreman, da još nije ni prohodao, a Put nema kraja.

Simboli, znaci, regalije, rituali imaju uvek dva osnovna sloja značenja, Egzoterično za mase koje mogu biti radoznale ili ne i Ezoterično za upućene ili za one koji traže.

Masovnost u brojkama , kvantitet, nikad nije bila metoda rada Masonerije, ogromne mase ne mogu biti instant prosvetljene, Tajna se NE nalazi u kesici kojoj samo treba dodati mlaku vodu pomodnog interesovanja i puf,,, eto razumevanja, eto inicijacije, eto Bratskog lanca nesigurnih u svoja stremljenja, eto karika kojima će kad tad interesovanje prestati i koji će oslabiti ukupnu strukturu. Ne! Masonerija je uvek radila u tajnosti, tiho oblikujući one koji traže, a njih nikada nije bilo u brojevima, one koji su zapalili svoju Klicu Luči, one koji rade na sebi i kroz njih , kroz njihov individualni, mukotrpni napredak poboljšavaju svet oko sebe, iz potaje, tajnovito, iz tišine, sa prstom preko usta Harpokrata, bez potrebe za javnim priznanjem, lentama i ordenjem. Bez uzdizanja svog primarnog kvazi Ega u očima masa.

A na kraju da se malo poigram kabalom, ličnim promišljanjem.

Čovek XXI veka je čovek formule Božanskog imena AHIH (איהיה). Taj atribut Boga koji znači , "Ja sam Onaj koji Jesam" odnosno "Ja Jesam, Biću, Postojaću" je sastavljen od slova: Alef (א) brojčane vrednosti 1 , He (ה) brojčane vrednosti 5, Jod (י) brojčane vrednosti 10 i poslednje He (ה) opet 5 što u zbiru daje broj 21, koji je i gle! , broj ovog veka, veka individualnosti, spoznavanja sebe, individualnog postojanja i nadamo se osvešćivanja za Ljudsku rasu. Ali spoznati Sebe, ne treba da znači Razglasiti to celom svetu na sva zvona i time uzdignuti Ego koji je ovom formulom već savladan, to je i nemoguće. Spoznati Sebe, postati "Onaj Koji Jesi" , znači raditi u Sebi Tajno, Tiho, Isijavajući svoje blagotvorne Zrake oko sebe a na polzu i na radost čitavog Čovečanstva.

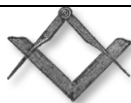
I da zaključim ovu instrukciju, ali tiho,,,

Draga Braćo i Sestre, uzdignimo Bratski naša Srca , Arcana Arcanorum je u nama samima!

Rekao Sam!

U Or . . Sremska Mitrovica
Dana 28.IV 6013. G. . I. . S. .

Brat V. . S. .

ALBERT GALLATIN MACKEY

(12. mart 1807. - 20. jun 1881.),

OSNOVNI BIOGRAFSKI PODACI

Istoričar slobodnog zidarstva, rođen u Carlstonu, Južna Karolina, 12. marta 1807. godine. Diplomirao je na medicinskom fakultetu u Carlstonu 1834. godine i narednih 20 godina posvetio se svojoj profesiji, da bi nakon toga, od 1854. pokazivao živo zanimanje za pisanje slobodnozidarskih radova. U toku Američkog građanskog rata, podržavao je unioniste. 1865 ga je tadašnji predsednik SAD Johnson naimenovao za šefa carine u njujorškoj luci. U tom periodu se okušavao u politici, ali ga je u trci za senatorsko mesto porazio tadašnji senator Sawyer. 1870. godine doktor Mackey preselio se u Washington D.C. (Distrikt Kolumbija).

Sto se tiče njegove slobodnozidarske karijere, Doktor Maki je iniciran i uzdignut u slobodnog zidara u Loži br. 10 u Carlstonu, Južna Karolina, 1841. godine. Iste godine je postao član i Solomonove Lože br. 1, isto iz Carlstona, a za Uvažnog Starešinu iste lože izabran je sledeće, 1842. godine. Između 1842. i 1867. obavljao je dužnosti Velikog Sekretara. Za njegovo ime se vezuje

sva inokorespondencija Velike Lože u tom periodu. 1851. godine je bio jedan od osnivača Lože br. 76 Landmark (orijentir).

1841. ili 1842. je uzdignut i primljen u Kapitularno slobodno zidarstvo. Naziv potiče od operativnog zidarstva gde se u poslednjoj fazi gradnje luka u sredinu postavlja najvažiji, završni kamen luka, iznad kojeg se kasnije stavlja kamen poklapača, glava luka, otud kapitularno slobodno zidarstvo. Kapitularno slobodno zidarstvo je zidarstvo povraćaja, oporavka. Uči nas da, bez obzira na dužinu proteklog vremena, značajna verovanja slobodnog zidarstva nikad nisu zauvek izgubljena, da će se u budućnosti ona znanja koja su zamrznuta i stavljena na čuvanje, jednom povratiti slobodnom zidarstvu, te da će se sve obaviti u pravo vreme. Za kasnije napredovanje u ritulu Jorka neophodno je biti član kapitularnog slobodnog zidarstva. Pošto je završni kamen taj koji zatvara luk, a poklapača vrh luka i čitavog zida, *Slobodno Zidarstvo Kraljevskog Luka*, (Royal Arch Masonry) smatra se "poklapačom tj. vrhovnim kamenom drevnog zidarstva prva tri

stepena" i zna se kao "kapitularni ritual". Slobodno Zidarstvo Kraljevskog Luka prenosi sledeće stepene: Mark Master (majstor znaka), Virtual Past Master (virtualni bivši majstor, onaj koji je iskusan i može da obučava pomoćnike), Most Excellent Master (najizvrsniji masjtor) i The Most Sublime Degree of the Holy Royal Arch (najuzvišeniji stepen svetog kraljevskog luka), na kojem se osvetljavaju mnoge suštinske karakteristike slobodnog zidarstva nosiocima SAMO ovog stepena i objašnjavaju mnogi šifrovani tekstovi prva tri stepena koje majstor trećeg stepena ne može da odgonetne. Bez njihovog poznavanja masonski karakter ne može da bude zaokružen.

Albert Galatin Maki je decembra 1844. godine izabran za Visokog Sveštenika, a 1848. godine u rang Zamenika i uzdignut u Velikog Sveštenika. Reizabran je u dva naredna mandata do 1855. godine. Između 1855. i 1867. redovno je, svake godine, biran za Generalnog Velikog Sveštenika. Na tom položaju je ostao do 1868. godine. Bio je i templar. Iniciran je u Komandarijatu br. 1 u Južnoj Karolini 1842. godine. 1844. godine je izabran za Eminentnog Komandera, a kasnije primio počasnu titulu Bivšeg Velikog Nadzornika Velikog Američkog Priorata, a za Suverenog Generalnog Inspektora 33., poslednjeg. stepena proglašen je 1844. godine. Dugi niz godina bio je Generalni Sekretar Vrhovnog Saveta, Južne Jurisdikcije Vrhovnog Saveta Drevnog i Prihvaćenog Škotskog Rituala.

Doprinos doktora Mackeya literaturi i nauci slobodnog zidarstva je bio toliko značajan da se ni jedan autor, ni u kom delu sveta, ne može porediti sa njim. 1845. je objavio svoje kapitalno delo *Leksikon slobodnog zidarstva*. Slede mnogi radovi među kojima treba istaći *Principe masonskog prava*, 1856. godine; *Udžbenik slobodnozidarske jurističke mudrosti*, 1859.; *Istorija slobodnog zidarstva u Južnoj Karolini*, 1861.; *Priručnik za ložu*, 1869.; *Simbolizam slobodnog zidarstva i slobodnozidarskih rituala*, 1869.; *Enciklopedija slobodnog zidarstva*, 1874.; *Masonski parlamentarni zakonik*, 1875.; *Šifrovano slobodno zidarstvo*, 1877.; Doktor Mackey je pisao i članke za masonske časopise, a između 1849 i 1854. izdavao je časopis "Južna i zapadna slobodnozidarska svaštara" (Southern and Western Masonic Miscellany). 1857. godine je štampao tromesečnik "Slobodnozidarski Pregled" (Masonic Review) koji je izlazio i toku dve godine, a 1859. je

prihvatio da bude urednik "Američkog slobodnog zidara" (American Freemason), gde je ostao godinu dana. Saradivao je, u toku tri godine, u "Slobodnozidarskoj mistriji" (Masonic Trowel). Oktobra 1871. je pokrenuo svoj časopis "Mackeyev nacionalni slobodni zidar" (Makey's National Freemason) koji je izlazio tri godine. Neumorno radeći na edukaciji i informisanju članstva, 1875. godine doktor Mackey postaje jedan od urednika časopisa "Glas slobodnog zidarstva" (Voice of Masonry) postavši i njegov stalni saradnik u toku sledeće 4 godine., kada je iz zdravstvenih razloga prestao sa radom.

Albert Gallatin Mackey je umro u mestu Fortress Monroe u Virdžiniji, 20. juna 1881. godine, u 74. godini, a sahranjen je u Washingtonu 26. juna uz sve počasti po slobodnozidarskim ritualima.

Zahvaljujuci njegovom nesebičnom i neumornom radu, njegovom obrazovanju, genijalnim ličnim kvalitetima i uzvišenom karakteru, kao i dubokom poznavanju slobodnozidarske filozofije, prava i praktične problematike, kao i slobodnozidarskih običaja, zauvek je zadužio slobodnozidarski svet.

ENCIKLOPEDIJA SLOBODNOG ZIDARSTVA

Enciklopedija slobodnog zidarstva je kapitalno delo na engleskom jeziku u 2/3 toma i 688 stranice koja obuhvata slobodnozidarsku terminologiju, rituale i sve ono što je u vezi slobodnog zidarstva, templarstva i srodnih redova. To je neophodan priručnik za sve slobodne zidare željne znanja o svim pitanjima slobodnog zidarstva, kao i nauke, filosofije i istorije u vezi sa njim. To je iscrpan priručnik. Pisan je engleskim jezikom sredine 19. veka, ali je nekoliko puta preštampan, prerađivan i jezički osavremenjavan. Prvi tom jer štampan 1783., a drugi 1878. godine. Na jeziku pomalo drugačijem od današnjeg engleskog, ali postoji niz edicija iz kasnijih vremena, sve do današnjih dana, gde je jezik usklađen sa najmodernijim engleskim. Postoji velika potreba da se Enciklopedija pojavi i na srpskom jeziku jer sadži sve ono što ste "ikad želeli da znate o slobodnom zidarstvu".

Br.K.H.

ĆUTANJE

DEO I - Šta su o ćutanju rekli ...

SENEKA (oko 4 pre n.e. – 65 n.e.) starorimski književnik i filosof:
"Velika je stvar znati pravo vreme govora i ćutanja."

JEAN DE LA BRIER (1645 – 1696), francuski esejist i moralist:
"Prava je muka kada čovek nema dovoljno duha da bi govorio, a ni dovoljno pameti da bi ćtao."

SVETI NIKODIM AGIORIT (1748 – 1809), monah grčkog manastira Dionizija na Sv. Gori: "Neophodno je znati kako treba upravljati jezikom i obuzdavati ga. Pokretač jezika je srce. Čime je puno srce, to se izliva preko jezika. Ali i obrnuto, ono što se preko jezika izlilo, jače i dublje se usađuje u srce. Dobra osećanja su ćutljiva, a samoljubiva žele da budu objavljena. Mnogogovornost u većini slučajeva dolazi iz neke gorde samouverenosti. Uobrazavajući da mnogo znamo i da je naše mišljenje o nečemu tačno, osećamo nesavladivu potrebu da naširoko i nadugačko, s mnogim ponavljanjima, predamo to mišljenje i drugima, namećući im se

netraženi za učitelje, verujući da podučavamo one kojičesto znaju daleko više od nas."

ARTUR SACHOPENHAUER (1788-1860), nemački filosof: "U svakom je slučaju bolje da se razboritost pokaže onimšto se prećuti nego onim što se kaže."

THOMAS CARLYLE (1795-1881) škotski advokat i satiričar:
"Ćutanje je duboko kao večnost, govornost je plitka kao vreme"

ABRAHAM LINCOLN (1809-1865), 16. američki predsednik: "Bolje je ćutati i biti smatran budalom nego progovoriti i odstraniti svaku sumnju."

ARNE GABORG, (1851-1924), norveški pisac: "Niko nije sasvim obrazovan pre nego što nauči ćutati."

NEPOZNATI AUTOR: Količina izrečene mudrosti je uvek manja od neizrečene ludosti. Puno prće, ne samo da oduzima vreme, već čovek i sebe i druge može da dovede u opasnost. Nepromišljeni

impulsi i želja da ih jezik objavi učinili su previše zla. Stoga, bolje je ostaviti barem mali razmak između želje da se nešto obznani i samog akta objavljivanja, jer čak i jedan trenutak može sadržavati i mnogo mudrosti i mnogo ludosti, i dobra i zla.

DIN KUNC (r. 1945), američki pisac: "Pravo prijateljstvo nastaje onda, kada ćutanje između dva čoveka postane prijatno."

DEO II – Stav slobodnog zidarstva prema tajni i ćutanju učenika i Zavet ćutanja

Principi tajnosti i ćutanja bili su prisutni u antičkom društvu, u misterijama i raznim vidovima štovanja verskih i drugih sistema. Kada su pitali Aristotela koja je to stvar koja mu se čini najtežom, odgovorio je "kriti tajnu i ćutati."

Idući dalje u prošlost, videćemo da su stari Egipćani toliko cenili ćutanje i tajnu u misterijama svoje religije, da su u svom panteonu imali i boga ćutanja heleniziranog imena Harpokrat, tj. "sin Horusa", mnogoznačnog boga koga su posebno štovali. Prikazivali su ga desnom rukom podignutom u visini brade i kažiprstom položenim preko usana. Njegova statua nalazila se kod ulaza u hramove posvećene bogovima Isis odnosno Aset (boginji vere) i Serapisu (bogu dobrobiti i uskrnuća, simboličnom spoju Ozirisa i bika Apisa tj. fuziji grčkog i egipatskog panteona), da bi se tako ukazalo na potrebu ćutanja i čuvanja tajnosti u vezi svega što se dešavalo unutar hrama.

Apulej, starorimski pisac, koji je bio inicijant u nekolicini kultova i misterija, kaže: "Nikakva opasnost me ne može primorati da neinicijantima otkrijem stvari koje su mi poverene uslovom da o njima ćutim."

U Pitagorinoj školi nauk ćutanja je tumačio sofes, tj. spiritualni učitelj. Svi učenici su bili obavezni da prođu petogodišnji novicijat koji su morali da provedu u potpunom ćutanju i verskom i filozofskom razmišljanju. Na kraju tog perioda, kada je učenik priman u društvo, morao je da položi zakletvu ćutanja na svetom tetraktisu, trougloj geometrijskoj slici koja se sastoji od 10 tačaka uređenih u 4 reda, ekvivalentu jevrejskog tetragramatona, po grčkom "četiri slova" tj. teonima YHWH, odnosno samog Boga.

U manastiru opatije Cluni, koja je osnovana 910. godine u Francuskoj, u 11. veku praktikovala se stroga disciplina negovorenja. Po prvi put se tu, u međusobnoj komunikaciji, umesto reči koristio sistem znakova koji je kasnije usavršio poznati opat Sv. William (1075-80 - 1153). Doktrina savršene tišine u takvim zajednicama postala je značajna u istoriji, posebno kod onih koji su se nazivali *Conversi* (preobraćenici) ili *barbati fratres* (bradata braća), nadasve poštteni i posvećeni ljudi, koji su se u svojim zrelim godinama opredeljivali za kontemplativni život u

srednjevekovnim opatijama. Radove su obavljali u grupama od po deset pod rukovodstvom starešina manastira, koje su pak naukovali visoki masonski oficiri.

Kao prvo, učenik ne može da ćuti o tajnama slobodnog zidarstva, jer ih nije ni saznao. Međutim ćutanje u loži i ćutanje o njoj i njenim dešavanjima osnovna je vrlina posebno učenika, a i ostalih. To su osnovne vrline masonskog karaktera i čuvari institucije masonstva i često treba na njih podsećati na svim stepenima. Učenik započinje svoj masonski put učenjem dužnosti očuvanja tajnosti i ćutanja, te je otud pogodno da se na prvom stepenu, inače teško dokučiva mašinerija simbolizma, koristi za utiskivanje tih značajnih vrlina u um neofita.

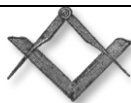
Inicijant se upućuje da ne govori u loži, od inicijacije do uzdizanja do stepena majstora, te se tako oživljava najstarija tradicija drevnih inicijantnih društava: ćutanje.

Iako učenik može da deluje pasivno, povlačeći se u sebe, tih, u refleksiji i prijemčivosti, on je daleko od pasivnog položaja jer su mu sva čula budna: gleda, sluša, razmišlja i ćuti. Učenik počinje da uči da sjedinjavanjem svih informacija koje do njega stižu, sagledava njihovu različitost u odnosu na ono što je ranije primao iz profanog sveta i izvlači zaključke koji dovode do novog i boljeg sagledavanja. Zavetom ćutanja, učenik u tišini samorefleksije, vođen simbolikom masonstva, treba da spozna sebe. On pravi prve korake na stazi slobodnog zidarstva i treba postepeno da radi na otkrivanju i okultnog značenja akronima VITRIOL (Visita Interiora Terrae, Rectificando, Invenies Occultaum Lapidem) što znači: poseti unutrašnjost zemlje i razmišljajući shvatićeš okultni kamen. Predajući se, slobodni zidar je kao hermetist u potrazi za kamenom mudrosti koji, kad se pronađe, pretvara profanu ličnost u savršenu. Ovom okultnom značenju slobodni zidar teži u svojoj borbi pretvaranja grubog kamena u kamen savršenog oblika, nečeg što se može iskoristiti za gradnju novog, unutrašnjeg sveta. U priručnicima za učenike kaže se "disciplina ćutanja je jedna od ključnih nauka slobodnog zidarstva. Onaj ko mnogo priča malo razmišlja, a i to radi na površan način. Slobodno zidarstvo traži od sledbenika da postanu bolji mislioci nego govornici".

Ćutanje i tajnost se nazivaju i "kardinalnim vrlinama Majstora izbora (Select Master)," devetog stepena u ritualu Jorka.

Saznati, usvojiti i primenjivati ćutanje o onome čemu smo se zavetovali, vrlina je čija svetlost treba da nas vodi u poimanju načina i tehnika izgradnje našeg hrama.

Br.K.H.

PRVI KORACI LOŽE "STELLA ORIENTALIS"

24. juna, godine 1887. Kálmán Kőszegváry šalje dopis starešini segedinske lože "Arpad" u kojem ga obaveštava da planira da osnuje ložu, zajedno sa nekolicinom svojih poznanika iz Beograda i Zemuna, koji su svi na visokim položajima i besprekornih moralnih kvaliteta, te moli Ložu "Arpad" za podršku u tom smislu.

Iz "Arpada" mu odgovaraju da im je drago da se tako nešto planira i da će rado učiniti sve što je u njihovoj moći da do osnivanja lože dođe.

Nažalost, prvi pokušaj Kálmána Kőszegvárya ne uspeva, ali ga to ne odvraća od ostvarenja plana, već nalazi nove potencijalne članove i u Segedin upućuje sledeće pismo:

*Uvaženi Starešino!
Draga Braćo!*

Kao što izvoljevate znati, još protekle godine sam se trudio da isposlujem osnivanje jedne lože. Moji su naponi bili bezuspešni jer se većina zainteresovanih, iz nepoznatih razloga, predomisila u poslednji čas.

Od mađarskih podanika koji stanuju u Beogradu, međutim, javilo se nekoliko kandidata.

Drago mi je što Vam ovom prilikom mogu poslati matrikule osam kandidata iz Beograda i tri iz Zemuna uz napomenu da ću sledećom prilikom pred Ložu izneti jos 6-8 matrikula.

Ako bi se kojim slučajem mogla osnovati loža u Zemunu – po ugledu na "La vraie Union" - verujem da bi prosperirala, jer će se broj uvećavati kada budemo imali svoju ložu.

Pozdravljam uvaženu slobodnozidarsku Ložu i želim joj puno sreće.

*Zemun, 20. novembra 1888. godine
Sluga pokorni*

Br. Kálmán Kőszegváry

Neumorni Kálmán Kőszegváry, 14. decembra šalje matrikule 3 Zemunca i tri Beograđanina, 4. januara 1889. jednu zemunsku i dve beogradske matrikule, a 8. oktobra dve zemunske i dve beogradske matrikule.

Da bi Loža pokazala najveći oprez u izboru članova, u Beograd i Zemun upućuje dva svoja majstora u cilju prikupljanja podataka o kandidatima. 15. februara, na osnovu prispelih izveštaja braće, dva kandidata bivaju odbijena, a dvanaest ih, čistim balotiranjem, preporuče za prijem. Prvog marta, još tri kandidata prolaze balotiranje.

Nakon toga započinje inicijacija zemunskih i beogradskih kandidata. Od petnaestorice kandidata čiji je prijem usvojen, pojavljuje se njih samo osmorica, a svetlost od Lože "Arpad" primaju ovim redosledom:

Ferencz Staud 29. marta 1889. I i II stepen; 30. marta III stepen.

Vladislav Allin, 21. aprila 1889.

Joseph Fuchs, 21. aprila 1889.

Dezső Goldner, 21. aprila 1889.

Alexander Engel, 21. aprila, 16. juna II stepen 1889.

Andra Janković, 10. juna 1889. I i III stepen.

Mosin Beck, 28. jula, a 20. novembra 1889. II i III stepen.

Vasa Radulović, 1. septembra 1889.

Na radovima 24. maja se, po prvi put Loža "Arpad" bavi molbom beogradske i zemunske braće da se onima koji tamo žive pruži pomoć za osnivanje lože u Orijentu Zemun.

Braća odlučuju da se na unošenje svetla u novu Ložu upute u Zemun, da se odreknu povećanja nadnice u korist svoje ženske lože te da zaduže Br. dr. Sándora Polgara da ostvari dogovor sa beogradskom i zemunskom braćom u vezi daljih poslova.

10. juna besednik javlja da beogradska i zemunska braća spremno prihvataju sva rešenja Lože "Arpad". Međutim, zbog proteklih političkih događaja u Beogradu unošenje svetlosti u Ložu jedva da će biti ostvarivo. Da lep rezultat prvih koraka ovog pokreta ne bi bio uzaludan, Loža „Arpad“ se rado prihvata zadatka da nove kandidate inicira u Beogradu, pod vedrim nebom.

Beogradska i zemunska braća su, svojim zalaganjem, savladali sve prepreke i 30. novembra 1889. godine sledeća arhitektonska tabla obaveštava o osnivanju nove Lože:

Orijent Beograd, 30. novembra 1889. godine
Najvažnijoj Velikoj Loži Mađarske
Orijent Budimpešta

Vodeni željom da na Istoku Kraljevsku Umetnost širimo i imajući u vidu značaj misije kojom se naše plemenite veze sa zemljama u polukultivisanim provincijama održavaju, potpisnici koji žive u Zemunu i Beogradu odlučili su da svoju Ložu stave pod zaštitu Najvažnije Simboličke Velike Lože Mađarske.

S tim ciljem okupili smo se na ovoj Konferenciji na kojoj će se doneti definitivni zaključci, što je i zadatak arhitektonske table koja je pred nama.

U prvom redu, treba zaključiti da će Loža u osnivanju raditi pod nazivom "Stella Orientalis", u Orijentu Zemun na nemačkom jeziku i treba je ustanoviti, što je pre moguće, te je u tom smislu sledeće i sastavljeno.

Starešina Lože Stella Orientalis: Alphonse Brun, član Lože "Arpad"

Zamenik: Kálmán Kőszeghiváry, član Lože „Arpad“

I nadzornik: Samuel Ludassy, član Lože "Hiram"

II nadzornik: Aleksander Engel*, član Lože "Arpad"

Besednik: Julius Stielly, član Lože "Galilei"

Sekretar: Vasa Radulović, član Lože "Arpad"

Rizničar: Andra Janković*, član Lože "Arpad"

Pripremajući majstor: Joseph Wolfner, član Lože „Könyves Kálmán“

Bibliotekar: Vladislav Allin*, član Lože "Arpad"

Ceremonijal majstor: Mosin Beck, član Lože "Arpad"

Dvernik: Dezső Goldner, član Lože „Arpad“.

Braća obeležena zvezdicom su se jednokratno primila navedenog zadatka prilikom osnivanja Lože.

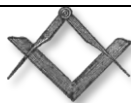
Iz priloga ovom izveštaju vidi se da je Loža "Arpad" pristala da, u cilju osnivanja, braću Engela, Radulovića, Jankovića, Allina i Goldnera uzdigne na treći stepen.

Ona braća koja su svojim profanim poslovima sprečena da se u veoma bliskoj budućnosti pojave u Orijentu Segedin, mole Uvaženu Veliku Ložu da postavi nekog od braće kao Upravitelja, koji će u ime, i u gornjem cilju, da preduzme uzdizanje navedene brće pod vedrim nebom, te da ostane do konstituisanja Lože.

Po osnivanju Lože, iz raznih razloga, a pre svega zbog znatnih neprijatnosti putovanja u Segedin, koje postoje već duže vreme, molimo Uvaženu Veliku Ložu za razumevanje u donošenju odluke, te da nas istovremeno obavesti da li je potrebno da se označi poreklo braće koja su nam prešla, a koja su delegirana od strane Uvažene Velike Lože, ili ne.

Molimo Vas takodje da overite dokumente koje vam šaljemo, da bi ovi bili punovažni, tako da nam mogu služiti kao dokaz o osnivanju Lože. Po delegatu ćemo Vam poslati sredstva za gornju pomoć, kao i za takse koje dugujemo.

S obzirom da su nam finansijska sredstva ograničena, te da treba da imamo pred očima sudbinu Lože, a koja započinje svoj život značajnim dugom, koji se može isplatiti samo uz velike napore i požrtvovnost braće, odlučili smo da uvedemo maksimalnu štednju za sve i svakoga dok ne budemo ojačali naše finansije i bili u

moćnosti da izdvajamo sredstva za više ciljeve Kraljevske Umetnosti.

Okako stečena sredstva bi, u prvom redu, namenili za objekat Lžze, te mislimo da – kada to bude moguće – izvršimo akviziciju takvog objekta, razmatrajući istovremeno kupovinu opreme jedne od 20-22 uspavljenih loža, o kojoj nemamo nikakva saznanja, ni gde se nalazi, ni ko je vlasnik, ni koga treba kontaktirati, pa molimo Uvaženu Veliku Ložu za podršku u našoj stvari i da eventualno zamoli oficijelni Organ za posredovanje u kupovini preko Kancelarije Uvažene Velike Lože.

S obzirom na to, da su mnoga nasa braća i danas članovi Lože "Arpad" u Orijentu Segedin, a nekolicina i drugih poznatih loža, te da je u cilju osnivanja Ložee njihovo članstvo kod nas odobreno, zahvaljujemo se Velikoj Loži na podšsci, i rečju i delom.

Konačno, molimo Uvaženu Veliku Ložu da ponovo udovolji našoj molbi, uz najjažurnije izvršenje, i da nas o tome istovremeno obavesti na našu profanu adresu Alphonse Brun, šef biroa srpskih železnica, Beograd, Hotel Grand.

Ostajemo s bratskim pozdravom. Engel, Stielly, Wasa Radulovics, Brun, Beck, Goldner, Wolfner prisutni. Br. Allin, Jankovits i Kesegvari odsutni, koje predstavlja i vodi: Br. Brun.

Loža "Arpad" će, s najvećom predusretljivošću, ispuniti sve želje osnivačke braće "Stelle Orientalis": povećaće nadnice, izglašaće traženi povraćaj naknada, posredovaće u nabavci opreme Lože "Zur Grossmuth" i regulisaće razrešenje braće. Pošto je Br. Mosin Beck došao u Segedin sa pozivom na osnivačku svečanost, koji zemunska i beogradska braća upućuju majci-loži "Arpad", Loza odlučuje da uputi tročlanu delegaciju, pozivajući istovremeno svu braću da se pridruže delegaciji.

U ime zemunske i beogradske braće, Br. Alexander Engel šalje pismo Loži "Arpad" u kojem, toplim rečima, poziva braću na osnivačke radove i kaže da će se datum svečanosti odrediti i javiti depešom onda kada bude primio obaveštenje o dolasku delegata Velike Lože.

Međutim, ne malo iznenađenje među braćom Lože "Arpad" izaziva pismo u kojem se traži hitno rešenje molbe Ferencza Stauda za prijem u bratstvo, a samo uzgred se spominje da je 19. januara 1890. Loža "Stella Orientalis" održala osnivačke radove – zaobilazeći majku-ložu u potpunosti.

Arhitektonska tabla "Stelle Orientalis" od 10. marta, potpisana od strane pet svetlosti radionice, pokušava da objasni gornji propust

time da su osnivački radovi obavljeni bez ikakvih svećanih tonova i, rečima punim hvala za majku-ložu, mole se braća i Starešina Lože da sami odrede neku od nedelja kada bi bili voljni da dođu, a "Stella Orientalis" bi tada održala svećane radove u čast Lože "Arpad".

Loža "Arpad" je s radošću primila srdačan poziv. Da bi dala doprinos jačanju bratskih odnosa, "Arpad" upućuje sedmočlanu delegaciju na svećane radove "Stelle Orientalis" 27. aprila.

Tom prilikom, Dr. László Szivessy, Uvaženi Veliki Majstor, oduševljeno pozdravlja Kálmána Kőszegvárya, koga Loža "Arpad" bira za počasnog člana 14. marta, zbog zasluga oko osnivanja Lože "Stella Orientalis".

Delegacija, u kojoj su bile i dve sestre, iz Zemuna odlazi i u Beograd u posetu tamošnjoj braći. Na oba mesta su Segedinci oduševljeno primljeni, te se sa tog prijatnog i edukativnog putovanja vraćaju puni lepih utisaka.

Takođe 14. marta, "Stella Orientalis" bira Pála Nyilassya, Starešinu Lože „Arpad“ za počasnog člana, koji se sledećim pismom zahvaljuje na časti:

Draga Braćo!

Sa zahvalnošću sam primio Vašu arhitektonsku tablu od 14. marta 1890. godine u kojoj navodite da me primete za počasnog člana loze "Stella Orientalis".

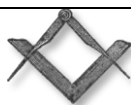
Daleko bilo da ovo nezasluženo priznanje pripišem sebi koji još nisam imao priliku da učinim nešto za zemunsku braću. Znam, međutim, da je ovo priznanje, preko mene, zapravo priznanje segedinskoj majci-loži.

Stoga, ja u svoje ime, te u ime Lože "Arpad" uveravam dragu braću da će se bratske veze i dalje razvijati. Želja mi je da V.N.U. da "Stelli Orientalis" vremena i sreće da, sa te svoje odabrane stražare nadaleko širi prosvetčenost i pravi humanizam, te da mladi plamen zvezde sja tako jako i visoko da je majka-loža i iz doma svog može ugledati.

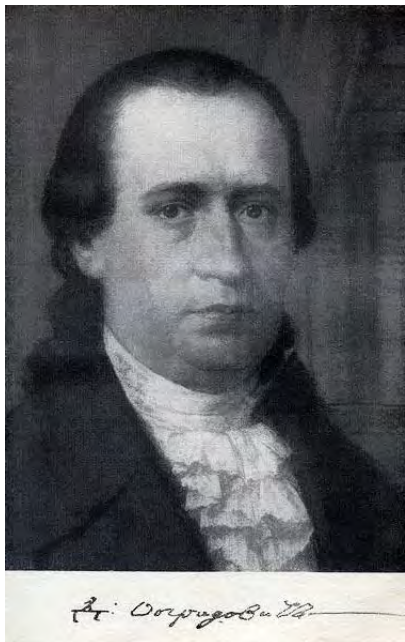
Preporučujem se zemunskoj Loži i ljubavi svih članova želeći da osećanja uzajamne bratske veze još dugo i stalno traju, te da naši kontakti u budućnosti budu što češći.

*Nyilassy,
Starešina Lože*

Br.K.H.

DOSITEJ OBRADOVIĆ, PROSVETITELJ I SLOBODNI ZIDAR

Dositej Dimitrije Obradović je bio književnik, filosof, poliglota, lingvista, prevodilac, čovek širokog obrazovanja, svetski putnik, edukator i prosvetitelj, prvi ministar obrazovanja u Srbiji, veliki patriota i pravoslavac. Smatra se začetnikom moderne srpske književnosti. Bio je i istaknuti slobodni zidar verovatno član mnogih evropskih loža, jer mu je čak i posthumno dodeljivano članstvo u nemačkim, engleskim i italijanskim ložama. Ime Dositej je stekao kao kaluđer manastira Hopovo.

Dimitrije Obradović je rođen oko 1739 u mestu *Csák* tj. Cakovu, u banatskom delu Rumunije, koja je tada bila deo Habsburške Carevine, u siromašnoj porodici. Rano je izgubio roditelje, pa je brigu o njemu preuzeo rođak koji ga je učio osnovnoj pismenosti, te ga poslao na šegrtovanje u Temišvar. Čitanje i obrazovanje ga je više zanimalo od pravljenja kapa, pa je svo slobodno vreme posvećivao čitanju žitija svetaca, jedinih knjiga do kojih je u obližnjem manastiru mogao da dođe. Zanesen verom, čudotvorstvom svetaca i monaškim životom, sa tri groša u džepu i

prijateljem Nikolom Putinom beži iz Temišvara i pešači do Hopova, gde postaje učenik a 1757 i kaluđer.

Nakon nešto više od tri godine u Hopovu, gde je učio staroslovenski i klasični grčki, sada već imenom Dositej, Dimitrije Obradović napušta Hopovo i odlazi u Zagreb gde uči latinski. Mnogi Srbi su u to vreme odlazili u Bel, u dobro opremljene škole i bogate biblioteke, ili u Rusiju u pravoslavne škole. Dositej, međutim, odlazi u Dalmaciju, koja je u to doba bila pod Mlecima, u mesto Golubić, kao učitelj, da naukuje decu tamošnjih Srba i zaradi nešto novca za dalje studije. Umesto na studije, njegov nemirni duh ga je iz Dalmacije odveo na desetogodišnje putovanje po Crnoj Gori, Albaniji i u to doba prosperitetnoj Grčkoj, zarađujući za život kao privatni učitelj i stičući ogromno praktično znanje i izvrsno poznavanje tog dela sveta. Dospeo je i do Carigrada i Male Azije, gde je upotpunjavao svoja znanja o nehrišćanskim kulturama, istražujući istovremeno same korene hrišćanstva. Iz Male Azije odlazi u Rusiju, Rumuniju, Mađarsku, Poljsku, Nemačku, Francusku, Englesku, Italiju.

U Dalmaciji je naučio italijanski, a u Grčkoj i moderni i klasični grčki, koji je od ranije u priličnoj meri poznavao. Pored svog maternjeg srpskog, govorio je i rumunski, jezik sredine u kojoj je rođen. Sem navedenih jezika, znao je nemački, engleski, francuski, ruski i albanski.

Na poziv Karađorđa Petrovića dolazi u Srbiju i postaje prvi srpski ministar obrazovanja. U radu ministarstva je primenjivao znanja stečena u Poljskoj, koja je prva u Evropi imala ministarstvo obrazovanja 1760. godine. Ono za šta se Dositej u Srbiji najviše zalagao, i kao ministar i kao autor mnogih radova u tom smislu, bilo je prihvatanje srpskog narodnog jezika tj. borba protiv rusko-slovenskog jezika, na kojem je sva tadašnja srpska književnost pisana, dajući podsticaj obrazovanim Srbima da pišu narodnim jezikom. Pored toga, pomogao je, pre svega, svojim prevodima pisanija i književnih dela, da se srpski živalj na teritoriji pod turskom okupacijom bolje upozna sa delima obrazovanih Srba koji su tada živeli u Austro-ugarskoj, kao i delima zapadno-evropskog kulturnog područja. Dositej i Vuk Karađžić smatraju se ocima savremene srpske pismenosti. Stanovništvo u doba Dositeja Obradovića često je patilo od gladi, te je on, zahvaljujući svojim velikim praktičnim znanjima bio zaslužan i za uvođenje u Srbiju gajenja krompira kao poljoprivredne kulture.

Njegova najznačajnija dela su: autobiografija *Život i priključenja Dimitija Obradovića, narečenoga u kaluđerstvu Dositej, n'im' istim' spisan' i izdat (1783.)*, *Pismo ljubeznom Haralampiju (1783.)*, zbirka poučnih saveta za omladinu *Sovjeti zdravoga razuma (1784.)*, basne i pesme: *Pesma o izbavljenju Srbije i Vostani Srbije*.

Dositej Dimitrije Obradović je umro 1811. godine u Beogradu. Sahranjen je ispred Saborne crkve. Mošti su mu dva puta izmeštane, prvi put 1837. zbog rušenja stare i zidanja nove Saborne crkve i 1897. godine da bi se njegov grob postavio naporedo sa grobom Vuka Karadžića, čije su mošti te godine prenete iz Beča.

Živeći u evropskim metropolama: Beču, Parizu, Londonu, Lajpcigu i Trstu, Dositej Obradović je dolazio u dodir kako sa slobodnim zidarstvom tako i svojim suvremenicima, istaknutim slobodnim zidarima: Mocartom, Hajdnom, Volterom i Geteom sa kojima je razmenjivao ono najbolje što su svi oni nosili u sebi. Nije potpuno jasno gde je Dositej iniciran u slobodnog zidara. Spominju se London, Beč, Lajpcig i Trst. Verovatno je to bio jedan od dva poslednja grada, a najverovatnije je da je bio član u svim navedenim gradovima, pa i još nekim, s obzirom na 40-godišnja putovanja po svim krajevima Evrope i kontakte koje je ostvarivao. Smatram da ako suvremenici nekog vremena pokazuju živo zanimanje za dostignuća svog vremena i u materijalnoj i u duhovnoj sferi, ako imaju pristup publikacijama tog vremena, a pogotovo ako su u prilici da ostvare lični kontakt, stvaran ili preko pisama, onda svakako imaju međusobnog uticaja na formiranje mišljenja i izbor životnog puta. Takođe smatram da je u prošlosti, zbog manjeg obima dostupnih informacija, te iz toga i veće potrebe ličnog kontakta, međusobni uticaj, pogotovo ličnosti

značajnih za razvoj misli, mogao da bude usmereniji nego danas. Otud i ideje prosvetiteljstva i slobodnog zidarstva i u našim krajevima. Donosili su ih ljudi kao što je bio i Dositej Obradović koji je, iz najboljih namera, svom narodu želeo da osvetli put u humanije društvo, uz poštovanje svih osobenosti kulture, jezika i vere.

Veliki ljudi nisu veliki jer ih svako bespogovorno sledi, već su veliki jer svojim primerom i idejama ukazuju na put blagotvoran i za one koji danas danas i za one koji tek dolaze. Ne očekuje se da ih u tome svi razumeju. Veliki Neimar Svetova je odredio da čovek dugo, dugo luta, ali da lutajući nailazi na otkrića, i materijalna i duhovna koja će ga činiti boljim. Iako je Dositej Obradović, pored prijatelja, imao i protivnike u svom vremenu, a ima ih i danas, pogotovo u klerikalnim krugovima, njegova slobodnozidarska pripadnost i slobodnozidarske ideje: dostizanje duhovne visine i moralne savršenosti, kroz ljubav prema bližnjem, toleranciju, dobročinstvo i prosvetčenost, opšte su prihvaćene. U *Sovjetima zdravoga razuma*, koje je umnogome pravo slobodnozidarsko delo, Dositej razmišlja o boljem, svetu. Podnaslovi: "O ljubavi" (bratskoj i prema domovini), "Ne kaj se dobro čineći", "Pravo reci te gledaj te uteci", "O istrebljenju zlobe u svetu" i "Dobro delanje" upućuju na ono što i slobodnozidarstvo postavlja za svoje ciljeve. Dositej put svetlosti vidi u prosvetčenosti, te kaže: "Bolje je mnogo jednu polaznu (tj.poučnu) knjigu s kolikim mu drago troškom dati da se na naš jezik prevede i naštaampa nego 12 zvonara i u sve nji velika zvona poizveštati! Knjige braćo, knjige, a ne zvona i praporce!"

Br.K.H.

KONGREGACIJSKI ILUMINIZAM

Duhovni razvoj je nekompatibilan s autoritativnim strukturama.

Dokazano je istorijski, iskustveno, da su autoriteti - vođe, gurui, "majstori" uvek predstavljali krutu okosnicu sistema hijerarhije koji su praktikovali. Definitivno je jasno da razvojem ljudskog uma i sagledavanjem ličnih, individualnih i opštih ljudskih mogućnosti i sloboda autoritativna struktura ne predstavlja uvek najkvalitetniji pristup duhovnom razvoju. Svako, zaista treba da sebi pronađe najpovoljniji način ličnog duhovnog razvoja, te ukoliko to nije striktno definisana struktura iz toga proizilazi da mora postojati sloboda od "autoritativne strukture". Ovaj način duhovnog istraživanja i rada ima svoje principe, koncepte i "hijerarhiju", ali ne nameće obaveze i pogotovo ne predstavlja pretnju za izvršavanjem i počinovanjem.

Naučni Iluminizam zahteva ne-dogmatski, eksperimentalni pristup.

Sam termin "Naučni iluminizam" podrazumeva da postoji određeni sistem Znanja, određeni sadržaji koji su već poznati i koji se daju kao Teorija, kojoj je nadopuna određeni sistem Praksi. Naučni pristup podrazumeva naučnu metodologiju, a ne slepo sledbeništvo, dogmatizam i usvajanje znanja na osnovu verovanja i obaveze učenja. Naučni pristup radu podrazumeva definisanje polaznih ostova - predznanja, određivanje teorije, određivanje cilja istraživanja, iznalaženja metoda i principa istraživanja, sprovođenje samog rada "eksperimentisanja" sa Teorijom i Praksom, te sakupljanjem iskustava i informacija o sprovedenim poduhvatima, radovima i istraživanjima, te izražavanje zaključaka koji predstavljaju Uvide tj. Iluminaciju u odnosu na prethodno stanje Znanja i sprovedeni Naučni metod istraživanja.

Iako postoje hijerarhijski definisani sistemi i kompleksi učenja i znanja koje smo prikupili i kojima nam je pristup omogućen, mi te sisteme ne prihvatamo a priori kao činjenično tačne i bespogovorno nepromenljive. Smisao naučnog iluminizma je "Gnosis" - dakle ne sakupljanje Znanja (intelektualnog i umnog) već ostvarivanje i doživljaj Direktnog iskustva "Istine" koja u srži i stvarnoj prirodi predstavlja to Znanje.

Ovaj način rada je u skladu i sa starom krilaticom alhemičara: "Solve et Coagula" - pri čemu je "Solve" proces Analize tj. samo

naučno istraživanje, a "Coagula" predstavlja Sintezu istraživanja i stečenih saznanja i iskustava koji jesu Iluminacija.

Slobodne zajednice povezane u slobodno društvo će biti ostvarenje ovog Novog Eona.

Vremena se menjaju, samim tim ljudi i narodi usvajaju drugačije društvene i moralne norme, odrednice ponašanja, života, religioznosti. Do sada smo već videli i shvatili da određena ustrojstva pogoduju duhovnom razvoju, a druga ne - to moramo ostaviti ličnom izboru i svakom pojedinačnom Biću - muškarcu i ženi da za sebe odredi i da prihvati za sebe, kroz shvatanje svoje prirode, kojom će se načinu Duhovnog Rada "pridružiti".

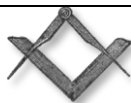
Kompleksnost modernog življenja i obaveza u "mundanom svetu" pružaju raznolike mogućnosti, ali i ograničenja u mogućnostima pronalaženja onih ljudi sa kojima se može sprovoditi sličan ili isti način duhovnosti. Takođe postoji i veća sloboda komunikacija i otvoreniji kanali saznavanja.

Ograničenja obaveza, počinovanja i slepog verovanja predstavljaju okove za svaku slobodu. Ljudima se mora omogućiti da ne budu obavezani krutom strukturom i striktnim odrednicama sistema. Svako treba da sledi svoju Volju, osećajući kroz šta, koga i gde se javlja zračenje lične Ljubavi.

Zajednice istomišljenika treba da budu potpuno slobodne da sprovedu Naučni iluminizam na načine kako samostalno osmisle i kako se kroz toleranciju usaglasu. Teritorijalne odrednice "masonskih" obojencija i Velikih Loža po državama, tvrdnje nekih spiritualnih organizacija i pokreta da su nadređeni celokupnom čovečanstvu predstavljaju nebulozne izjave i automatski izazivaju sumnju u kvalitet ispoljavanja - koji treba da budu okarakterisani (ne patnjom, već) Radošću i Užikom rada i zajedničkog duhovnog življenja.

*Mi omogućavamo, mi ne vodimo.
Mi vršimo Rad, ne zahtevajući zavete ili članarine, niti obavezujući dogmatskim uverenjima.*

Mi posedujemo određena znanja, koja jesmo sakupili radi lične Iluminacije, ali ujedno kroz spoznavanje imamo shvatanja da ta Znanja trebamo i moramo deliti sa onima koji su zainteresovani,

voljni, znatiželjni i u nameri da to žive i Rade. Kako jedno od bazičnih učenja kaže da je "Svaki muškarac i svaka žena je zvezda" (kao predstava suštine smisla alata masonske "Libele") samim tim smo poništili svaku hijerarhijsku nadmenost i "nadmoć" autoriteta kao je to postojalo u ranijim vremenima.

Kako smo već sakupili znanja, mi možemo u manjoj ili većoj meri da omogućimo drugima da to učine za sebe, a time da ujedno postanu dalji prenosioi Gnoze i Iluminacije u svet. Ovom svetu zaista treba još iluminacije, dosta ima ograničenja i sputavanja sloboda, stoga su ljudi sa malo "zreljim" shvatanjima o potencijalima življenja Slobode predložili da duhovni rad bude sproveden i na ovaj način, vrlo liberalno, komforno, slobodno. Mi hoćemo zajednički da radimo, a ne da budemo služeni i obožavani kao "autoriteti".

Ako služite ili sledite Vođu, Gurua ili Majstora, Spasitelja, Mesiju - da li ste odani Duhovnom, Božanskom? Ne, to je skretanje i poremećaj "percepcije" u duhovnosti. Struktura i hijerarhija saznanja i saznavanja o prirodi Univerzuma i Čoveka jeste postojeća, ali ne kao uslov već kao prirodno stanje postojanja. "Spasenje" ne dolazi kroz drugoga - ko to poriče usmerava Vašu energiju i Svest na vezivanje za Ego tog "autoriteta" uskraćujući Vam slobodu - slobodu da izaberete i živite bilo šta što shvatite da je u skladu sa Vašom Istinskom Prirodom.

Da li plaćate lekcije znanja, pouke, inicijacije, članarine? Mislite li da u svetu, okruženju i univerzumu ne postoji neuslovljen izvor Duhovne Moći kojem možete slobodno pristupiti i neograničeno se napajati bez da to "nadoknađujete" nekome ko Vam to "prenosi"? Da li ste obavezani Zavetom? Ako se obavežete sebi to je u cilju Vaše spoznaje, ako ste se zavetovali nekom drugom to je ograničenje i ropstvo.

"Duhovni razvoj je nekompatibilan s autoritativnim strukturama" - vidimo kakav nam je svet, duhovno/religiozne strukture nisu omogućile i ostvarile principe razvoja i sveopštih sloboda, kao ni sprovedenje poštovanja ljudskih prava za većinu žitelja ove male planete. Stoga autoritativne strukture dokazuju sebe kao nefunkcionalne i beskorisne - te ih treba odbaciti (bivajući svesni šta sve to predstavlja i nosi sa sobom).

"Naučni Iluminizam zahteva ne-dogmatski, eksperimentalni pristup" - slepa vera i odanost autoritativnih religioznih struktura nisu doneli iluminaciju svetu, čovečanstvo je rastrzano između sekt

(koje kroz finansijsku, političku i religioznu "moć" nameću vlast sile, a ne Duha). Sekte koje su se izgradile u masovne religijske denominacije, i pored određenih elemenata koji se mogu poimati kao razumna, kvalitetna i smisljena shvatanja duhovnosti dovele su do civilizacijskih devijacija - samim tim dokazujući da dogme koje određuju nisu duhovne i da treba postojati sloboda u dosezanju lične i zajedničke religioznosti kroz drugačije načine saznavanja.

Shvatamo da će, "Slobodne zajednice povezane u slobodno društvo biti ostvarenje ovog Novog Eona" - ograničavanja na države, konglomerate korporacija, robovanje ograničenjima i odvajanju "naroda", "narodnosti", "plemena", "državljana" uskraćuje ljude u shvatanju da smo svi zajedno Ljudi Zemlje - planete koja nam nije postavila fiktivne egoistične političko-finansijske-kulturološke-moralne odrednice, već Prirodne, a uz to ljudi ove civilizacije su uskraćeni i ograničeni u shvatanju i življenju da su "Zvezde".

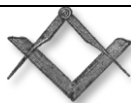
Verujete li mi? Ne nikako!

Morate shvatiti da li sve ovo odgovara Vašim shvatanjima, da li će te kroz ove reči osećati više slobode ili Vam ovo uskraćuje mogućnosti duhovnog i religioznog ličnog ostvarenja. Da li možemo da Vam omogućimo da stičete određena Znanja - činjenično to jeste dokazivo, naučno proverivo. Da li Vas mi "vodimo" - to bi bilo ograničenje, ukoliko želimo da Vas obavežemo da budete naši "sledbenici". Mi tvrdimo da naš "pokret Kongregacijskog iluminizma" predstavlja i sprovodi sve ove ideje i principe, da omogućući zdrav, razuman i duhovan Život, unutar Ljudi i unutar Zajednica koje mogu postojati u svim svojim slobodno odabranim vezama i slobodama.

Da li treba nešto da nam platite za sve ovo? Hvala lepo, učinili smo to iz lične zanimacije i zadovoljstva da Vam prenesemo uverenja koja proističu iz Iluminacije da sloboda koju živimo jeste puna Sreće i Zadovoljstva naspram onoga šta vidite u svom okruženju, a prouzrokovano je ostalim postojećim načinima življenja.

Moglo bi se reći da Kongregacijski iluminizam (praktikovano od strane pripadnika "Drevnog i Izvornog Obreda Memfis-Mizraim") vodi dalje od shvatanja da je Sve Patnja, ka realizaciji da sve može biti i jeste Radost.

AGAPE!

KNJIGA „MASONI“ ANRI DIRVIL

*"Volja ide uporedno sa Sudbinom kao usmeravajući
potencijal naše evolucije" A.D.*

Moram priznati da sam malo sentimentalno vezan za knjigu koju bih Vam sada predstavio - a smatram je zlata vrednom. Izdata je prvi put, kod nas, podaleke 1990.godine, kada sam je i sam prvi put čitao, dakle prva knjiga o Slobodnom zidarstvu koju sam ikada pročitao. Mogao bih odmah tvrditi da je ovo i jedna od trenutno najkvalitetnijih knjiga na temu Masonerije - objavljene kod nas, jer jasnim uvodom, detaljnom obradom sva tri simbolična stepena, objašnjava simbolizam i pouke na ezoteričan, ali smislen i razumljiv način. Anri Dirvil je ovu malešnu knjigu uteferio još 1923.godine, koja je jedna od njegovih trinaest objavljenih knjiga. Dirvil je izučavao ljudski magnetizam, hipnozu, dejstvo sugestije, tadašnju psihologiju (psihoterapeut; kao preteča neuro-lingvistike), ali očito sa implementiranim znanjima o mističnim i ezoteričnim aspektima. Ova knjiga je mala, makar deluje mala formatom svog "džepnog" izdanja, ali u sebi koncentriše promućurnost i precizno razaznavanje svih važnih detalja koje jedan mason može (ili pak treba) da poima o ritualima. Dirvil jasno predočava da postoji razlika između masonerije i spiritizma, telesnog i suptilnog-psihološkog. On je uobličio svoje tumačenje rituala kao sled impresija, utisaka, razmišljanja o radnjama, alatima, poukama svakog od rituala, prepuštajući se toku rituala da vodi njegovu inspiraciju u pisanju. Iako smo u međuvremenu, tokom proteklih dvadesetak godina mogli da pročitamo još poneku knjigu na "naše" teme, sami se baveći izučavanjima, čitajući planove Braće o raznim temama, ova knjiga ipak stoji kao određena Sinteza onoga šta Simboličko znanje Masonerije predstavlja.

Kada sam kao mladunac čitao ovu knjigu bila mi je pravo otkrovenje smislenosti, kako mistike, tako i određenog sistema posvećenja (koji tada još nisam poznavao). Kada sam DOŽIVEO prijem u Bratstvo, ova knjiga mi se tada, kroz moja lična shvatanja potvrdila kao biser masonskog znanja. Jer je tačno odslikavala utiske i ideje koji su mi se probudili u svesti, potvrđujući mi da sam, voljom svojom, moža sudbinom, voljom prijatelja i Braće, Voljom Velikog Neimara došao na pravo mesto kojem volim da pripadam, među Masone.

KNJIGA „SLOBODNI ZIDARI U NOVOM SADU“ JOSIP ŠOSBERGER

Prva zabeležena slobodnozidarska loža na teritoriji današnjeg Novog Sada bila je loža "Poštenje" (Probitas) utemeljena 1785. godine u Petrovaradinu. Prema sačuvanim podacima, to je bila oficirska (časnička) loža. Utemeljio ju je vođa narodne odbrane grof Andrej Hadik. Oko 1800. godine, starešina Lože bio je Simon Hiršl (Hirschl), sudija, predsednik jevrejske opštine.

Tokom XVIII veka, više uglednih Srba bilo je uključeno u "bratski lanac Slobodnih Zidara". Među njima su bili bački Vladika Josif Jovanović Šakabenta kao i Mitropolit Stefan Stratimirović.

Prva slobodnozidarska loža, osnovana u građanskom ambijentu Novog Sada, bila je loža "Libertas", osnovana pod zaštitom Velikog Orijenta Mađarske. Osnovali su je sedmorica majstora Slobodnih Zidara koji su živeli i radili u Novom Sadu, a treći stepen kraljevske veštine su stekli u Beloj Crkvi i u Aradu. Osnivači su se sastali 15. januara 1875. godine, kada su odlučili da osnuju slobodnozidarsku ložu, a od Velikog Majstora Joanovića Đorđa su dobili odobrenje 23. novembra 1875. godine. Instalacioni rad obavljen je 14. decembra 1875. godine, kada je za prvog starešinu izabran apotekar Grossinger Carl. Vrlo brzo, loža je okupila mnoge viđene i ugledne Novosađane te je 1876. godine brojala 17 članova.

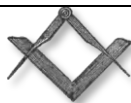
Među Srbima, u građanstvu su se isticali: Stevan Popović-Pecija senator u mađarskom parlamentu i gradonačelnik Novog Sada, Teofil Popović-Pecija veletrgovac, Vasilije Popović direktor škole i brat Đure Daničića, Jovan Trebić arhitekta i dr. Posle 21 godine rada, 1896. loža je ugašena zbog tadašnje zabrane rada slobodnozidarskih loža u Austrougarskoj monarhiji.

Nakon formiranja nove države, Kraljevine SHS, došlo je i do obnavljanja rada Slobodnozidarskih loža. Prvi sastanak Slobodnih Zidara u Novom Sadu održan je 29. maja 1924. godine, kada je i pročitana je odluka Velike Lože SHS "Jugoslavija" br. 4126 od 26. marta 1924. godine, kojom se dozvoljava osnivanje Slobodnozidarskog Venčića "Stratimirović". Za starešinu Venčića izabran je Milko Aleksejević, a za sekretara Daka Popović. Na sastancima Venčića Stratimirović, koji su se održavali na više lokacija u Novom Sadu, okupljala su se braća iz drugih loža.

Knjiga "Slobodni zidari u Novom Sadu" generalno predstavlja zbornik pisanih instrukcija, tekstova, radova, radnih tepiha, arhitektonskih tabli uvažene Lože "Mitropolit Stratimirović" (koja trenutno radi pod zaštitom R.V.L.S.), te stoga predstavlja i zlata vredan nauk kako svaka loža može i treba da ubeleži svoju istoriju postojanja. Knjiga upoznaje čitaoca sa time kako je radio literarni odbor, finansijski i milosrdni odbor, kako su živeli i radili slobodni zidari u Novom Sadu do pre II svetskog rata. Navodi niz dobrotvornih ustanova kojima je Loža pomagala svojim doprinosima i angažovanjem Braće.

Ova knjiga predstavlja i spisak Braće sa kratkim biografijama svih znamenitih ličnosti Novog Sada koji su bili članovi bratstva i ove Lože, čime je u celosti zaokružena istorija i bitna obeležja njihovog delovanja.

Iako na samim građevinama Novog Sada nije ostalo mnogo znamenja o prisustvu masonerije u gradu iz ove knjige se stiče snažan utisak da su ljudi, sa svim njihovim kvalitetima, radom i značajem najvažnija obeležja Slobodnog Zidarstva.

SUVERENA I NEZAVISNA VELIKA LOŽA DREVNIH I PRIHVAĆENIH EZOTERIČNIH MASONA

"LvX Novae Aurorae" Loža #24 / Or.Vršac

NAČELA MASONSTVA

Masonstvo je bratska organizacijska posvećena Bratskoj Ljubavi, Potpori i Istini. Bratska ljubav je snažna veza koja ujedinjuje ljude sličnog intelekta. Potpora nudi ruku pomoći ljudima kojima pomoć treba. Istina se izražava kad je Mason iskren i istinoljubiv prema svim ljudima. To su Načela priznata od većine regularnih Masonskih Loža.

Ezoterično Masonstvo je organizacija za muškarce i žene posvećene Saosećajnoj Ljubavi, Milosrđu i Istini. Saosećajna Ljubav je ujedno i prihvatanje i praštanje svima drugima,

uključujući i one koji bi nam naudili zbog svog zadovoljstva i profita. Saosećajna Ljubav je cilj koji, kao Ezoterični Masoni, stremimo da usadimo u naše živote. Saosećajna ljubav znači ponekad potrebu prihvatiti neprihvatljivo i oprostiti neoprostivo.

Milosrđe je pružanje uloga našeg vremena, energije i novca prema onima koji su manje srećni nego mi, ne zbog priznanja koje nam ono donosi, već zato što je to naša dužnost kao Masona. Milosrđe nastoji da uskladi potrebe naše lične porodice u odnosu na potrebe sve naše braće i sestara u ovom svetu. Milosrđe znači ponekad odustajanje od nečega što mi želimo zbog potreba drugih.

Istina je ujedno naš cilj kao tragača za istinom i naš način života kao Ezoteričnih Masona. Govorenje i življenje istine dovodi nas bliže Božanskom i svem čovečanstvu. Istina je da mi tražimo i istina je da živimo kao Ezoterični Masoni.

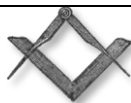
Saosećajna Ljubav, Milosrđe i Istina su načela Ezoteričnog Masonstva i vodič i propis za življenje sadržajnog života kao Ezoterični Masoni.

UVOD U EZOTERIČNO SLOBODNO ZIDARSTVO

AA&EF Ezoterično Masonstvo sadrži sva učenja, rituale i inicijacije takozvane regularne Masonerije.

AA&EF Ezoterično Masonstvo takođe sadrži ezoterična učenja, rituale i inicijacije za svaki stepen. Ova učenja prevazilaze regularno Masonstvo i namenjena su kao pomoć aspirantu Masonu da postane više etičan, sve moralniji i duhovniji u skladu s njegovim ili njenim izabranim duhovnim putem. Ništa u učenjima, inicijacijama ili ritualima EM nije namenjeno promeni kandidata na bilo koji drugi način od toga da kandidat namerno promeni sam sebe.

Za razliku od regularnih Masona, AA&EF ne diskriminiše nikoga bez obzira na godine, boju, veru, ekonomski status, obrazovanje, pol, hendikep, zanimanje, političku filozofiju, rasu, religiju, seksualne sklonosti ili društveni status u zajednici. Od kandidata ispod 18 g.

se zahteva pristanak njihovih roditelja ili staratelja osim ako su samostalni.

Za razliku od regularnih Masona, sve poslove Lože vrše izabrani službenici (Starešina i dvojica Nadzornika). Radi toga što Loža nema troškova i članovi ne plaćaju nikakvu članarinu ili naknadu Loži, Loža nema blagajnu niti izabranog blagajnika. Trošak bilo kakvih zakuski ili ostalih izdataka se namiruje kako članovi odluče. Za razliku od regularnih Masona koji imaju nedeljne, polumesečne, mesečne ili kvartalne sastanke, EM imaju tendenciju da se susreću i nezvanično, osim inicijacija i vežbi. Neformalni sastanci uz jelo ili ležerno piće su jedan od načina da članovi razmene misli i ideje oko rada na postajanju boljom ličnošću kroz EM.

Neformalni sastanci s prijateljima i drugim bitnim ljudima da bi raspravljali važna pitanja su drugi način da EM rade uz visak, sretnu se iskreno i razdvoje u gomer. Raditi uz visak znači biti uspravan čovek koji radi najbolje što može da svakodnevno prihvati život, sebe i druge. Sresti iskreno je sresti od srca, licem u lice, kao jednakog u prisutnosti Božanskog. Razdvojiti u gomer znači podeliti osjećanja prijateljstva i najboljih želja za druge. EM imaju tendenciju da potroše više vremena na poboljšavanje ljudi nego regularni Masoni jer su ezoterična učenja i rituali projektovani da im daju potrebne alate za to. Ovi alati zahtevaju lični napor. Oni koji koriste ove alate da bi poboljšali ljude, više su nego regularni Masoni. Većina regularnih Masona koji postanu EM kažu da je to tako. EM je namenjeno onim ljudima koji žele da se produhove u njihovom svakodnevnom životu, za one koji žele

poboljšati sebe i njihov život kakav je danas, i za tragače za istinom. Istinito je da nas čini slobodnim. Istinito je da nam pomaže da postanemo više od onoga što jesmo. Istinito je da nam pomaže da putujemo ličnim duhovnim putem prema Božanskom.

Drevni i Prihvaćeni Ezoterični Masoni su dobili inicijalnu povelju od Velikog Orijenta 14. maja 1928.

17. novembra 1976. Veliki Majstor Juliet Ashley je osnovala Suverenu i Nezavisnu Veliku Ložu Drevnih, Prihvaćenih i Ezoteričnih Masona. Ovaj postupak je bio ratifikovan na godišnjem sastanku u Washingtonu, D.C. 22. juna 1977., a ime Velike Lože je bilo službeno promenjeno u **Internacionalna Suverena i Nezavisna Velika Loža Drevnih i Prihvaćenih Ezoteričnih Masona**. Na tom sastanku Velika Loža je takođe osnovala Akacija Ložu #1 A:A:&E:F: kao prvu Ložu Majstora Masona pod novom jurisdikcijom. Aktuelni Veliki Majstor je John F. Gilbert PhD.

Loža "LvX Novae Aurorae" je čarterovana i posvećena od strane Suverene i Nezavisne Velike Lože Drevnih i Prihvaćenih Ezoteričnih Masona dana 23. marta 6009.g.i.s. prilikom čega joj je dodeljeno pravo da Prima, Unapređuje i Uzdiže kandidate u simbolične stepene Drevne i Prihvaćene Ezoterične Masonerije.

Loža "Lux Novae Aurorae" je povezana sa sistemom viših stepena Slobodnog Zidarstva i nalazi se pod zaštitom Lože "MISIR" koja deluje kao Suvereno Svetilište Drevnog i Izvornog Egipatskog Obreda Memfis-Mizraim.

KAPELA SAN SEVERO U NAPULJU

U italijanskom gradu Napulju, lokalna crkva, Kapela Sansevero, je delo plemenitog suverena Raimonda di Sangra. San Severo je građevina ispunjena smislom Alhemije i Masonerije.

Raimondo di Sangro, sedmi princ San Severo, direktan potomak Šarlemanja, rođen je u 1710. godine. Studirao je na koledžu Klementina jezuita u Rimu, govorio više evropskih jezika, kao i arapski i hebrejski, kretao se u najvišim društvenim krugovima i dopisivao sa najvećim naučnim umovima svog doba. Bio je pronalazač, zainteresovan za ljudsko telo i očigledno zainteresovan za alhemiju... veoma nalik Leonardu da Vinčiju.

U naučnim krugovima, di Sangro je poznat kao pronalazač, još kao student je izmislio hidraulične uređaje koji mogu crpeti vodu na bilo koju visinu, redizajnirao je konstrukciju pozorišta, on je stvorio "večni plamen", kolica sa drvenim konjima koji su vođeni unutrašnjim mehaničkim sistemom koji su mogli da putuju na kopnu i vodi, razvio je štampariju koja je mogla štampati različite boje u jednom tisku. Bio je prijatelj i bliski saradnik kralja Karla IV u Napulju, za koga je izmislio vodotoporni ogrtač da ga zaštiti od kiše dok lovi. Takođe je izumeo pušku dvocevku. Poput Leonarda, posedovao je strast za ratne mašine. Tokom svoje vojne komande, on je sačinio top od laganih materijala koji su imali duži domet od standardnih topova tog vremena. Ali je njegov intelekt je otišao i dalje - bio je vojni strateg, napisao je niz rasprava o organizovanju pešadije, zbog čega ga je čak pohvalio i Fridrih II Pruske.

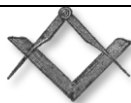
Dok se za Leonarda tvrdilo da je član raznih "egzotičnih" organizacija, poznato je da je di Sangro bio jedan od vodećih članova Slobodnog zidarstva. On je bio starešina napolitanske masonske Lože, Sve do momenta kada je bio ekskomuniciran iz crkve, mada je Papa Benedikt XIV ubrzo povukao optužbe o jeresi - koje su protiv njega bile proizvod klevete i zavisti.

Di Sangro je odlučio da od porodične kapele, na uglu Via De Sanktis, načini svoj lični legat. Kapela se nalazi ponad San Domenico Mađore, Dominikanske crkve gde su ljudi poput Đordana Bruna živeli. "San Severo" je mnogo manja kapela, ali je po umetničkoj vrednosti parira.

Poreklo kapele datira iz kraja 16. veka, kada je nevino osuđen čovek oduvčen u zatvor, prolazeći kraj bašti Di Sangro palate, video deo urušenog baštenskog zida gde mu se ukazala slika Blažene Device. Čovek je obećao da će dati srebrni medaljon za Bogorodicu ako se dokaže da je nevin, što se i dogodilo. On je održao svoje obećanje i od tog trenutka pa nadalje, mesto ukazanja Bogorodice postalo je veoma poštovano.

Đovani Frančesko Paolo di Sangro, prvi knez Sansevero, podigao je malu kapelu, Kapela Santa Maria della Pietà ili Pietatella. Oko 1590, kapela je postala počivalište di Sangro porodice. Kasnije, Alesandro, patrijarh Aleksandrijski i arhiepiskop Benevento, počeli su rekonstrukciju kapele, a Raimondo je ostvario sadašnji nivo prefinjenosti.

Di Sangro je naručio dela najvećih umetnika tog vremena, uključujući i venecijanskog Koradinija, kao i Kueiroloa i

Sammartinoa. On lično je izabrao mermer, predložio tehnike i teme za svaki rad i odredio mesta za remek-dela. Kada je umro u 1771., crkva je postala njegovo zaveštanje i sada predstavlja oličenje napolitanskog baroka i zaista se veruje da sadrži šifrovanu, masonsku poruku.

De Sangro nije u potpunosti realizovao svoju kapelu kako je osmislio. Na kraju kapele trebala je da se nalazi mala "pećina", pošto prvobitni planovi pokazuju da je ova soba trebalo da bude proširena i određena za sahranjivanje potomaka. Prostor je trebao da bude osvetljen pomoću "večnog plamena" koji je Di Sangro izumeo (mešajući magnezijum i fosfor koji su u nedogled mogli da gore nesmanjenim sjajem, uz minimalnu količinu materije), ali to nije ostvareno. Umesto toga, on sadrži dve staklene vitrine u kojoj su kosturi muškarca i žene sa sistemom vena i arterija potpuno očuvanih nakon smrti - čak i tokom vekova nisu oštećeni. Ova dva skeleta su nazvani "Anatomskim mašinama". Istinska je misterija kako su sačinjeni budući da ni tada, a ni danas ne postoji tehnologija kojom bi se skelet i splet krvnih sudova očuvao na ovaj način. Veruje se da je to jedno od Di Sangrovih alhemijskih čuda.

Masoni tog doba su identifikovali kapelu kao izraz masonskog ideala, odnosno napredovanja ka spasenju i prosvetljenju. Di Sangro je ilustrovao ovaj Put preko grobova, koji idući, od vrline do vrline, doseže vrhunac. Ove vrline su: pristojnost, liberalnosti, religija, posvećenost braku, iskrenost, samokontrola, obrazovanje i božanska ljubavi. On je naglasio poslednje na dva groba - kroz skromnost i razočarenje.

"Skromnost" je grob Sesilije Gaetani, Raimondve majke, koja je predstavljena kao rimska Vestalska devica. Slomljeni natpis i kruna cveća podsećaju nas da je umrla veoma mlada, dok kadiionica podseća na prečišćavanje vazduha. Hrast predstavlja antičko znanje. Skulptura "Razočaranje" je posvećena Raimondovom ocu - pokazuje osobu koja pokušava da se oslobodi mreže, što može da simbolizuje borbu sa neznanjem, ili grehom, uz pomoć vodstva anđela, koji simbolizuje razum.

Na podu "pećine" kapele su pravougaone mermerne ploče, vizuelni trag da je tu trebao da je pokriveni Hrist. Umesto toga, ova izuzetna skulptura nalazi se u centru kapele (čineći trougao sa skulpturama "oca" i "majke"), kao centralno i neverovatno umetničko remek-delo zbog kojeg većina turista dolazi na ovaj mesto.

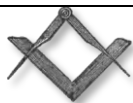
Sammartinova Skulptura Isusa je jedna od najznačajnijih umetničkih dela u svetu, izvan je 1753. i pokazuje veo koji prekriva telo Hristovo. Mnogi su osetili da u tom prisustvu, postoji utisak da se posmatra istinsko telo Hristovo. Najupadljiviji aspekt skulpture je veo, neki veruju da veo bukvalno "okamenjen", kroz hemijski proces. Na statui "Razočarenja", vajar Frančesko Kueirola je učinio da mreža potpuno okružuje statu koja je već izvajana, a ipak su sastavni deo. Kako je to moguće uraditi - vajanje ispod sićušne rupe mreže, ali bez razbijanja mreže da i dalje bude moguće da oblikujete telo do najsitnijih detalja?

U svakom slučaju, pitanje je kako se ovi skulptori su uspeali da pokriju svoja dela sa velovima i mrežom od mermera - jasno da ne postoji nijedan poznat način za postizanje finalnog proizvoda? Pronaći dva takva primera u jednoj kapeli sugerise da je to di Sangrovo (al)hemijsko majstorstvo koje je možda doprinelo da se

to učini. Neki tvrde da su velovi dobijeni kristalizacijom - mada niko do danas nije uspeo da izvede ovaj proces - i dobije ovako fascinantne skulpture.

Može se reći da postoji jedna specifična "anomalija" u ovom prekrivenom Hristu, jer postoji malo udubljenje u nozdru, kao da se pokrov usisava od daha - da li je živ "mrtav Isus"? Da li je di Sangro verovao da Isus nije umro na krstu? Ako je tako, možda on nije bio samo Mason, već član neke druge organizacije, još tajanstvenije. Iako je bio obrazovan među Jezuitima, još kao mlad Di Sangro se pridružio Rozenkrojcima gde je obučavan i iniciran u dublje misterije Svete Umetnosti.

Kada je počelo buđenje Slobodnog zidarstva u Napulju oko 1750. Di Sangro im se pridružio, te bivajući uglednim članom zajednice, plemićke klase, Braća su ga izabrala da bude Veliki Majstor. Kako je većina plemića, tadašnjih Masona, bila opčinjena ezoterijom, okultizmom i alhemijom, većina ih je bila privučena Škotskim ritualima, a Princ Reimondo je u međuvremenu stvorio nekoliko Loža u Napulju sa gotovo hiljadu članova.

Masonska tradicija kojoj di Sangro pripadao je Obred Memfisa i Misraima. U Engleskoj Masoni su ujedinjeni 1717.godine, a u Napulju ulaze u masonsku istoriju 1750.godine - pod vođstvom Reimonda di Sangra. On je radio sa baronom Teodor Henrijem de Čoudijem (1724-1769), autorom masonskog katehizma "Flaming Star". Di Sangro je povezan sa Kaljostrom, jednim od najpoznatijih Masona, koji je prema predanju bio njegov inicijator. Kaljostro ga susreće na Malti 1766. i ostaje sa njim u Napulju i u 1773., kada prima instrukcije koje su mu omogućile da se uspostavi egipatski Obred Masonerije. Pred rimskim sudom Svete inkvizicije, 1790., Kaljostro je tvrdio da je sve svoje znanje o alhemiji učio pre mnogo godina u Napulju od "princa koji je imao veliku strast za hemiju". Sudije mu nisu verovalе. Ovaj princ nije niko drugi do di Sangro. Bilo kakvi detalji sa suđenja i dalje su nedostupni i proglašeni tajnom i do današnjeg dana ostati zaključani unutar Vatikana.

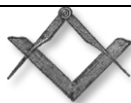

Pod pritiscima spletki i pretnji prokletstva od strane crkve on se nije libio dela i praktično je jedan od prvih koji su izdali svoju masonsku Braću odajući imena Braće državnoj i crkvenoj evidenciji - što mu je donelo najomraženije mesto u tadašnjem masonskom svetu. Stekao je oprost od crkve, ali ne i od svoje masonske Braće. Ipak, postoji uverenje da je on ovim delom izveo "pročišćenje" Bratstva od onih koji su ne dostojno primili i stekli inicijacije. Žrtvovao je sebe i svoj ugled zarad Istine koju je Red prenosio kao Tajnu.

Prinčev se spomenik još uvek može videti u kapeli. Umro je 22. marta 1771., "od iznenadne bolesti izazvane eksperimentima" kako piše na odru. Njegov sarkofag, međutim, ne sadrži telo; neko ga je ukrao. Raimondo je izradio plaketu koja se nalazi u kapeli, tvrdeći da je naručilac tih dela namerno premešten željom "da začuditi, razotkrije i nauči".

Kapela Sansevero je jedna od najzagonetnijih kapela u Evropi, jer je njen tvorac Raimondo di Sangro, bio smatran za Leonardo da Vinčija svog vremena.

Tau Libero .!

DREVNI I IZVORNI OBRED MEMFIS+MIZRAIM

Jedna od masonskih legendi kaže da je početkom XII. veka grupa od osamdeset jednog slobodnog zidara došla iz Egipta u Švedsku, gde su predočili svoju tradiciju tamošnjem biskupu, koji im je dao blagoslov i odobrenje za rad. Odatle je Masonerija počela da se širi Evropom.

Priča seže dalje u istoriju. Sam začetak egipatskog obreda masonerije se oslanja na spajanje gnostičkih-hrišćanskih učenja ("Red Krsta") preko Sv.Marka sa učenjima egipatskih Serafičkih sveštenika ("Red Ruže") koje je predstavljao Majstor Ormus. Na taj način su sjedinjena duhovna znanja koja su tvorila srž prave Rozenkrojcerske tradicije.

Ne treba se zaboraviti i masonska pouka da je Kecelja starija od Zlatnog runa i rimskog Orla - što direktno upućuje na tradiciju koja im je prethodila - u Egiptu. Egipat je drevno tlo na kojem su izgrađeni misteriozni hramovi i piramide inicijacije odakle potiče Znanje koje su graditelji preneli do današnjih vremena.

Moderna istorija masonerije spominje da je grofa Aleksandra Kaljostra (1749-1796) inicirao u tajne Egipatske Masonerije "misteriozni" Majstor Altotas 1776. godine (kada je osnovan i Red Iluminata) tokom njegove posete Egiptu. On je nakon primanja inicijacija uspostavio novu strukturu viših stepena Masonerije. Kaljostro je bio blizak prijatelj sa Velikim Majstorom Reda Malteških Vitezova Manuelom Pintom de Fonsekom, a posebne pouke o alhemiji je dobio od Rejmonda di Sangra San Severa. U stvarnosti je postojala tajna veza između Iluminata i Egipatske

Masonerije koja je uspostavljena 1785 godine (u istoj onoj godini kada je počela represija usmerena prema Iluminatima).

Kaljostro je inicirao i Napoleona Bonapartu u Egipatsku Masoneriju, dok sama legenda Reda spominje da je tokom Napoleonovih osvajanja Egipta došlo do susreta plemića-oficira koji su bili Masoni (preko U.V.L. Engleske) sa izvesnim tajnim Redom koji je očuvao drevne egipatske Obrede.

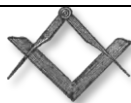
Do 1803. godine u Napulju (Italija) trojica braće Bedarid su primila vrhovne moći Reda te su zatim razvili Obred u Francuskoj. Četiri najviša stepena su nazvana "Arkana Arkanorum" (njihov alhemijski sadržaj je najveća Tajna čuvana u svetilištima Obreda) koje je Kaljostro primio od Viteza Luidija Akvina, Brata Velikog Majstora Napuljske Masonerije.

Inicijati Reda su dali odobrenje da se "spoljašnja" struktura Obreda, koja se sastojala od 33 stepena razvija zasebno, čime je omogućeno da se "Škotski" Obred uspostavi i praktično iz Francuske prenese u Ameriku gde je 1804.godine formiran prvi Vrhovni Savet ovog Obreda. Takođe je omogućeno da se preko određenih misterija o izgradnji Solomonovog hrama oformi i razvija i "Obred Jorka" koji je detaljnije prenosio pouke duhovnosti kroz graditeljski simbolizam.

Tokom XIX veka Obred se tiho održavao u Ložama Francuske, Engleske, Egipta (pod vođstvom Brata Salvatore Aventure Zole), da bi Markonis de Negr Obred doneo 1856.godine u Ameriku. 1881.godine italijanski general Đuzepe Garibaldi (33° u A.A.S.R.) je postao veliki Sveštenik Obreda. Početkom XX veka Obred M+M je dosta potisnut u masonskim okruženjima od strane dva Obreda - Škotskog i Jorka, te se u svojevrsnim previranjima, ali i dalje nastavljajući svoje radove, očuvao do danas.

Tokom vremena Drevni i Izvorni Obred se širio na razne strane te je poprimao druge oblike upijajući sisteme i duhovne tradicije Masona koji su primali Inicijacije. U nekim ograncima Obred je praktično izgubio svoj "ritualizam" toliko karakterističan za Masoneriju, te su neki prenosili stepenove kao lekcije znanja, a neki su razrađivani ezoteričnim uticajima evoluirajući u prave magičke duhovne sisteme.

Praktično postoje tri grane viših stepena koji su najzastupljeniji. To su tzv. Obred Jorka, Škotski Obred (A.A.S.R.) i Drevni i Izvorni Obred Memfis-Mizraima. Ostali Obredi, kojih je pravo mnoštvo su donekle ili inkorporirani ili izuzetno slični navedenima.

Obred Jorka (postoje dve "grane" koje se razlikuju - engleska i američka) je hrišćanizovana linija hramovničke Mazonerije najzastupljenija u zemljama engleskog govornog područja. Škotski obred je skup filozofskih i istorijskih stepena - praktično je najbrojniji po članstvu - i najpristupačniji. Gotovo da većina svetskih obedijenacija i Velikih Loža radi po sistemu Škotskog Obreda od 33 stepena. Obred Memfisa i Mizraima je po brojnosti manji, ali zato obiluje u mnoštvu viših stepena - čak 95 operativnih (i još par titularnih - upravnih). Ovaj Masonski Obred tj. Sistem je potpuno ezoteričan i hermetičan.

Drevni i Izvorni Obred Memfisa i Mizraima (skr. D.I.O.M.M. ili engl. A.P.R.M.M.) je sistem u kojem su sjedinjena dva toka zapadne inicijatske tradicije. Neki ga nazivaju dualističkim Masonsko-Iluminističkim sistemom koji je inkorporirao različite forme obreda viših stepena. Ime Obreda potiče od reči "Misraim" - Misir - Egipat i "Memfis" - grad koji je bio glavno kulturno središte u Egiptu, gde je kao vrhovno božanstvo bio obožavan Ptah - Veliki Neimar Svih Svetova.

Sam po sebi, koliko je komplikovan toliko je i u svom razvoju doveo do mešanja uticaja raznovolikih filozofija, "upijanja" znanja, te je nadvišen nad Škotskim Obredom - u nekim obedijenacijama, dok neke Velike Lože koje praktikuju "čist" Obred imaju čak i prva tri stepena usaglašena sa Egipatskim simbolizmom. Tako je npr. prijem tj. rođenje Masona u Slobodnozidarsko Bratstvo simbolizovano ritualom rođenja egipatskog Boga Horusa, drugi stepen razrađuje simbolično znanje egipatske duhovne tradicije, dok Majstorski stepen opisuje smrt Boga Ozirisa i njegovo uzdizanje iz groba. Nad tim, kao kod Škotskog obreda slede stepeni u kojima se traga za ubicama Majstora Hirama Abifa i izvršavanje "osvete", u egipatskoj mazoneriji opis sledi traganje Izide za delovima tela Boga Ozirisa, te borbu boga Horusa sa mračnim bogom Set-om i njegova osveta zbog Ozirisovog ubijanja - gde se Tajno ime Boga Ra spoznaje u 14 stepenu, a potpuna Pobeda i Iluminacija u 18 stepenu. Dalji viši stepenovi slede putovanje duše kroz "posmrtni" svet da bi, paralelno sa škotskim 33 stepenom, Duša ušla u "Obitavalište Bogova - Duant". 34 stepen DIOMM upućuje Inicijata - Iluminiranu Dušu o Duhovnim zakonima koji vladaju u vrhovnim sferama. Nadalje se stiču ezoterična, hermetična i okultna znanja - raznih sistema i tradicija, ne samo egipatskog porekla.

Drevni i Izvorni Obred Memfis+Mizraim je u potpunosti u skladu sa Osnovnim Načelima Slobodnog Zidarstva, kako su ona definisana u Ustavu Velike Simboličke Lože. Obred nije zamena, niti "konkurencija" Škotskom i Jork Obredu i potpuno je nezavisna i suverena grana viših stepena Mazonerije.

Masonerija Drevnog i Izvornog Obreda Memfisa i Mizraima je humanitarna, filozofska, inicijatska i duhovna institucija koja u osnovi ima za verovanje u Vrhovnu Moć koja se naziva i priziva pod imenom Veliki Neimar Svih Svetova ili Veliki Arhitekta Univerzuma. Ne postavlja se granica slobodi u potrazi za Istinom i garantuje slobodu svima koji krenu tim Putem. Ona ima za cilj moralno i duhovno usavršavanje čovečanstva te u tom cilju propagira filantropiju kroz korišćenje simboličnih i ezoteričnih formi koje se mogu razotkriti inicijacijom. Obred ima za cilj da primenom Kraljevske Umetnosti načini suverene Majstore slobodne i nezavisne, koje ne ometaju predrasude i tiranija, strasti i neznanje. U potpunosti se poštuje individualnost i mišljenje drugih. Obred je protiv sektašenja (što gotovo predstavlja odbacivanje priznavanja "obedijenacija" kako se trenutno ograničavaju postojeće Velike Lože) i prenosi Masonima osećaj harmonije i zajedništva. Obred nalaže poštovanje zakona države u kojoj se živi, kao i odanost porodici i zajednici - to su osnove nad kojima se uzdiže Duhovnost Obreda Memfisa i Mizraima. Aspiranti su potpuno posvećeni ispoljavanju ličnih kvaliteta u profanom životu, tih kvaliteta koji izviru iz suštinske prirode koja se čisti osnovnim slobodnozidarskim učenjem i radom, a nadgrađuje se unutarnjom inicijacijom i iluminacijom kroz napredovanje Putem stepenova Memfisa i Mizraima.

Ezoterično čini Misao, Egzoterično čini strukturu. Egzoterično može biti naučeno, prenešeno ili dato, Ezoteričnom se ne može podučiti, ne može se dati ili preneti, "ono dolazi odgore". Svaki stepen D.I.O.M.M. deluje na više ravni prilikom prijema Inicijacija, kao i asimilacije Znanja i Gnoze stepena. U osnovi može se reći da sistem prenosa deluje na bazične četiri ravni, koje bi se mogle uporediti sa Četiri Kabalistička Sveta.

Prvi nivo Rada obuhvata ritualno-meditativne radove samih ceremonija svakog stepena. Stepeni "Plave" Lože su u dobroj meri uslovljeni teritorijalnošću i vremenom u kojem se živi, tako da postoje raznolike "varijacije". Sama "Plava Loža" bi trebala da predstavlja ovovremenost stanja Slobodnog Zidarstva, da izrazom sadašnjice prenese osnovne pouke o simbolizmu Mazonerije, što se kasnije razvija, ali i "odvaja" od samog "građevinskog" simbolizma. Stepeni od 4 do 33 predstavljaju "filozofsku" razradu stečenih simboličnih Znanja, ali sežu i dublje u "vremenu" i rasponu u kojem se Masonsko Znanje emanira. Obred je iznedrio ovu strukturu "Škotskog Obreda" kako bi usaglasio delovanje i povezivanje Egipatskog sistema Rada sa današnjim osobenostima ljudi, društva i civilizacije uopšte. Stoga, tek počevši sa 33 stepenom i više započinje se detaljnije poučavanje o Egipatskim znanjima.

Prvi nivo rada jesu ceremonije, koje na fizičkom planu povezuju Inicijate sa Egipatskim Tokom Slobodnog Zidarstva - koje je samo

"odraz" onog Znanja koje emanira u inicijatskom Toku koji vodi "Izlasku u dan". Sledeći nivo, koji se "budi" u svakom stepenu jeste suptilno-energetski - što su radovi i aktivacije "vrućih tačaka" ("97 čakri"). Prilikom ove aktivacije dolazi do sadejstva samog energetskog mesta i upliva svesne koncentracije korišćenjem "lozinki", "svetih reči" i "znamenja" koja su precizno definisana za svaki stepen. Pozicija "vruće tačke" nasleđena je kroz tradiciju, "lozinke" stepena otvaraju i aktiviraju "tačku", dok "sveta reč" utvrđuje samo stanje i povezuje ravan postojanja sa ljudskom svešću, koja prilikom koncentracije koristi "znamenje" da bi usredsredila pažnju i prisutnost na određenom nivou/stepenu na kojem se radi.

Ovakav način rada prožima ljudsku svest na sva "četiri" nivoa poimanja, te omogućava potpunije povezivanje i stabilizaciju realizacije tj. postignuća određenog "stepena". Iz ovoga proizilazi i oslobađanje ljudskog shvatanja ka suptilnim, astralnim regijama "postojanja" te svaki stepen može (i trebao bi) da bude oplemenjen Vizijom. Ovo se obavlja celokupnim procesom Rada, uz praktikovanje "skrajinja" i drugih meditacija i kontemplacija o prirodi Stepena.

Drevni i Izvorni Obred Memfis+Mizraim ne dodeljuje stepene zarad hijerarhije, titulom ugađajući egu inicijata, već predstavlja stvarnu duhovnu školu egipatskih misterija, oslobođenu autoritativne strukture, koja izučava misterije kroz duhovne eksperimente, rituale i iskustva koja razotkrivaju istinsku prirodu Čoveka i Univerzuma, vodeći ga do zajedništva u "Zajednici Svetaca" koji su pravi služitelji Velikog Neimara Svih Svetova.

Uzimajući u obzir sve postupke sa kojima su inicijati pripremili, osnažili i usavršili sebe do stupanja u "Suvereno Svetilište" tj. do samog ulaska u polje dejstva Egipatskog Obreda izvršeno je fino usaglašavanje Duše sa Mudročću koja od ovog nivoa daje veću Snagu i Lepotu celom doživljaju Slobodnog Zidarstva - Piramidi Iluminacije Čoveka i Civilizacije.

1°-3° D.I.O.M.M. - Simboličko znanje o aspektima i smislu Drveta Života daje se kroz učenje o graditeljstvu kao najmaterijalnijem obliku aktivnosti. Majstori Masoni su tek kandidati za stvarno duhovno napredovanje. 4°-33° D.I.O.M.M. - Filozofska razrada i primena na individu i društvo celovitog Drveta Života. Novajlije u Istinskom Redu moraju da se usklade sa ličnim i opštim prirodnim principima, te se dubljim uranjanjem u znanje i povezivanje sa Masonskim tokom dospeva i do suptilnog povezivanja sa zajedničkom svešću - "egregorom". Polarnosti vode ka spoznaji

smisla Krsta koj je sjedinjenje. Otvaranje Oka dolazi uz pomoć Bogova, a ne ljudi.

34°-43° D.I.O.M.M. - Deset sefirota Drveta Života; Bave se misterijama svetilišta u kojima su sadržana i sakupljana Znanja i Mudrosti iz davnina. Svetilišta koja su iznedrila religije i učenja. Obitavanje u zajednici Bogova - Mason ovde postaje stvarni Učenik Viših Duhovnih Misterija. Buđenje duhovnih centara unutar čoveka - potencijali evolucije. 44°-66° D.I.O.M.M. - 22 staze Drveta Života; veze sa izvorštima Gnoze u regionima Zodijskih i planete Zemlje. Širenje svesti u svim pravcima prostiranja Univerzuma. Vrhunac je konsekracija i povezivanje za Gnostičkom Crkvom.

67°-74° D.I.O.M.M. - Osmostruka veza sa zracima Sirijusa. Uzdizanje duše. 75°-95° D.I.O.M.M. - Polarnosti sefirota Drveta Života. Skoncentrisanost na najviše misterije korenskih religija. 95° - Bavi se istinskim učenjem Misira i Memfisa. Rastapanje i sagorevanje poslednjih ostataka nečistoća i vezanosti za bilo šta što nije Istina i Svetlost. Slobodan Let unutar Jajeta Duha.

96° - Nacionalni poglavar kao žična tačka isijavanja lokalne Moći Misterija. 97° - Internacionalni poglavar - veza sa Tajnim Majstorima. 98° - Tajni Poglavar i usmerivač - medijator Gnoze M.M. Čuvari Univerzalne Religije. 99° - Stvarni i Skriveni Poglavar svih Redova. Stepene iznad 95 čine Istinski Iluminati.

Loža „Misir“ predstavlja Suvereno Svetilište Drevnog i Izvornog Obreda Memfis-Mizraim koji je ustanovljen u svom Središtu, na Zenitu Vršac, u Srbiji i predstavlja Više Stepene Ezoteričnog Slobodnog Zidarstva. Ložu „Misir“ je 02. juna 6009.Godine Istinskog Svetla prepoznala i opunomoćila poveljom Loža „The Sons And Daughters of Aaron“ A.P.R.M.M. koju predstavlja Majstor Tau Alen Grinfild 97°, koji je i glavešina Pokreta Kongregacijskog Iluminizma. Suvereno Svetilište Drevnog i Izvornog Obreda Memfis-Mizraim - Lože „Misir“ je opunomoćeno i uspostavljeno poveljom 01. decembra 6010.Godine Istinskog Svetla.

Loža "Misir" radi i deluje kroz nekoliko Loža i Troglova u okviru svoje nadležnosti, ne samo u Srbiji već i u drugim Balkanskim zemljama i radi u svojim Hramovima kroz Odeljke Ruže-Krsta, Vrhovni Savet, Konzistorijum, Mistični Hram, Veliki Tribunal i Suvereno Svetilište Gnoze. Loža "Misir" je otvorena i raspoložena da načini bratske i prijateljske veze sa svim organizacijama i društvima koja neguju Kraljevsku Umetnost i koja prihvataju liberalnu i mešovitu Masoneriju kao moderan Put samo-razvoja Ljudskog Bića i nadasve razvoj ljudske svesti i na taj način prepoznaju, priznaju i prihvataju bratske organizacije koje rade na ovaj način.

Tau Libero .'. .

